

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בכה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו פוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת האזינו

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש סיון שנת תשע"ד לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
הזוהר
העולמי

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

מכתב בעל הסולם:

יודעת נאלמנה, שעצמך לא
 היה לזמן האר"י ז"ל עז
 היום הזה, לי שביין את
 שטת האר"י ז"ל, על שורשו
 וכי והנה ברצון העליון
 יתי, בזיתי לעיבור נשמת האר"י ז"ל, לא לפני העשי
 הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם לפני העלמי,
 אלה נחמתי אני אצלמה נפלאה זו, שלא בכה
 בה אצמך לעת פטירתו עז היום, ולא אובד אהאריק
 בענין זה לפני שאין צרכי בכה אצמך בנפלאותי".

(מרן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)

תוכן הענינים

מתחת כסא כבודו ..... כג
 זאת מנחתו עדי עד פה אשב כי אויתיה ..... כג
 העולם לא נברא אלא בשביל ישראל שיעסקו בתורה, לפי
 שזה בזה נקשרים ..... כד
 אלמלי ידעו הרשעים שזאת הצור מזומנת לעורר עליהם
 ולהעניש להם, היו נמנעים מלחטוא לפניה ..... כז
 אדם העושה מצווה, זאת המצוה עולה ועומדת לפני הקדוש
 ברוך הוא ואומרת אני מפלוני שעשאתי ..... כז
 את ה' אלהיך תירא מהו מאלהיך, אלא סוד הוא מאלהיך
 ודאי ..... כח
 מי שעובד מתוך אהבה נדבק למקום עליון למעלה, ונדבק
 בהקדושה של עולם הבא ..... כח
 התורה כלה שמותיו של הקדוש ברוך הוא היא ..... כט
 איכה ירדוף אחד אלף ושנים יניסו רבבה ..... כט
 כל זמן שיתחייבו ישראל יפלו בגלות וישתעבדו בהם
 שונאיהם, ולפיכך צורם מכרם ודאי, וה' הסגירם, שהסכים
 על ידו ..... כט
 מפני מה הוכיח להם משה בשירה זו כך מפני שהם עתידים
 ליכנס לארץ ולהשרות ביניהם השכינה ..... כט
 ישראל קדושים כל חיי עולם שנוחלים הכל תולה באותו
 עולם הבא, לפי שהוא חיים של הכל למעלה ולמטה ..... ל
 זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא
 תבזה ..... לג
 הטיבה ברצונך את ציון בתחלה, ואחר כך תבנה חומות
 ירושלים ..... לג
 בשעה שצריך האיש לתת דין וחשבון על מעשיו טרם שיוצא
 מן העולם, יום זה יום חשבון הוא, שהגוף והנשמה נותנים
 חשבון ..... לד
 עתיד הקדוש ברוך הוא להשלים להם לישראל ..... לה
 כל אותן הנשמות שיתעוררו לפניו כלן קיימין בצורות וצורות
 לפניו ..... לה
 אתה והחברים הסתרתו עצמכם שלשת ימים האלה שלא
 תצאו לחוץ, לפי שמלאך המוות נמצא בעיר ..... לו
 בכה על חורבן בית המקדש ..... לז
 אלמלא שבני העולם אטומי לבב וטחי עינים, לא יכלו
 לעמוד מקול נעימות של גלגל השמש ..... לח
 כל התחלה קשה ולבסוף הרוחה ..... לח
 עתיד הקדוש ברוך הוא לטהר ארצו מכל טומאת העמים
 עכו"ם שטמאו לה ..... לט
 שהרי התורה כולה מלאה מכל אבנים טובות ומרגליות
 יקרות מכל טוב העולם ..... לט
 הקב"ה מכריז בפמעליה של מעלה - מי שסבל כמה מיני
 חירוף וגידוף ..... מ

אשרי חלקו של משה יותר מכל נביאי העולם ..... ה
 הרקיעים שבעה הם, וילון, רקיע, שחקים, זבול, מעון, מכון,
 ערבות ..... ה
 בשעה ההיא שאמר משה האזינו השמים ואדברה, נזדעזעו
 הרקיעים ..... ו
 כל מי שאינו יודע לכבד השם של רבונו, מוטב לו שלא
 נברא ..... ו
 כמו שישראל פותחים שערי הברכות, כך עתה פתחו
 השערים ותקבל תפילתם מאותן הסובלים צרות ..... ז
 אמ"ן נוטריקון אל מלך נאמן ..... ז
 זכאים הם הצדיקים שדרכיהם יאיר בעולם ההוא לכל
 הצדדים ..... יב
 מי שאינו יודע לייחד שם הקדוש, ולהמשיך שפע למקום
 שנצרך, ולכבד שם רבונו טוב לו שלא נברא ..... יב
 אשרי חלקו מי שקורא למלך ויודע לקרוא אליו כראוי .. יג
 אשרי חלקו מי שקורא למלך ויודע לקרוא אליו כראוי .. יד
 רבי יוחנן בן זכאי היה אומר שלש מאות הלכות פסוקות
 בסוד חכמה העליונה בהפסוק ושם אשתו מהיטבאל בת
 מטרד בת מי זהב ..... יד
 הצור תמים פעלו, - שנהפכה הצור לעשות פעלו של
 תמים ..... יד
 כל זמן שמתרבים הרשעים בעולם והדין שורה בעולם,
 הצדיקים שבדור לוקים עליהם ..... יז
 כל איש שיש בו ארבעה יסודות, ארבעה מלאכים יורדים
 עמו מימין וארבעה משמאל ..... יח
 בשעה שהאדם עולה על מטתו כל לילה ולילה נשמתו יוצאה
 ממנו ונזונת לפני בית דינו של המלך ..... יט
 הרשעים מריעים לעצמם ברשעתם, שגורמים להסתלק
 הברכות מן העולם. .... יט
 מהו הפגם, שהשמאל אינו נכלל בהימין, שיצר הרע אינו
 נכלל ביצר הטוב, בשביל חטאי האנשים ..... כ
 הקדוש ברוך הוא לא הסיר אהבתו מן ישראל, שבכל מקום
 שהם, השרה הקדוש ברוך הוא שכינתו ביניהם ..... כ
 כמה הם האנשים אטומים, שאין יודעים ואין מבינים
 על מה הם מתקיימים בעולם ..... כא
 אותן ששת הימים יסדו העולם, לא יסדו אותו אלא
 בעבורך, שתבא אתה ותקיים התורה ..... כב
 ישראל קדושים אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם
 הבא ..... כב
 כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו - שלא מסר אותם לשר
 ולא למלאך ולא לממונה אחר ..... כב
 לא נמצא מי שירחם על בניו כנשר הזה ..... כג
 כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם השליך אבן יקרה

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

מייסד מפעל הזוהר העולמי

נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 054-8436784

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה - הקים הרבה ארגונים: **בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ו**, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות; **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל. **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אוהרת זמן קריאת שמע ותפלה; **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות; **בשנת תשכ"ט**, יזם הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ב-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה; **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשל"ד**, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת; **בשנת תשל"ט-ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור; **בשנת תשמ"א-א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב, **בשנת תשמ"ו** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. **בשנת תשס"ג** שלח לארצו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים (בכל דיסק לערך 500 ספרים) ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. **בשנת תשס"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשס"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר רומ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר רומ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. **בשנת תשס"ז** - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזוהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוותאם של רשב"י וגדולי הצדיקים, שזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעהמ"ח"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהמ"כ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניית אמן כהלכתו", "צחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור הזוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הזוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', "זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי" - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני הזוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל הזוהר העולמי. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חבורות וקול קורא'ס. על הברכים הג"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפיץ מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחול. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפיץ דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

פרשת האזינו

זוהר (דף רפנ):

אשרי חלקו של משה יותר מכל נביאי העולם

האזינו השמים ואדברה וגו', רבי חייא אמר אשרי חלקו של משה יותר מכל נביאי העולם, בוא וראה כתוב (ישעי' א') שמעו שמים והאזיני ארץ כי ה' דבר, שמעו שמים, ישעיה שהיה רחוק יותר מן המלך כתוב שמעו שמים, משה שהיה קרוב יותר להמלך כתוב האזינו השמים, למדנו שבשעה ההיא שאמר ישעיה שמעו שמים והאזיני ארץ, כמה ממוני הדין נודמנו לרצוץ ראשו, יצא קול ואמר, מי הוא זה שמבקש להרעיש עולמות, עד שפתח ואמר לא אני ולא משלי, אלא כי ה' דבר ולא אני, במשה מה כתוב, האזינו השמים ואדברה, אני ולא אחר, ואדברה בלי פחד, ותשמע הארץ אמרי פי, ולא מאחר, אשרי חלקו, א"ר אבא בספר אותיות מפותחות של ר' אלעזר מובא, האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ, כאן נרמז שם הקדוש העליון^[א] רבי יוסי אמר עוד מה בין משה לישעיהו, **משה אמר האזינו השמים, שמים העליונים, אותן הידועים שנקראים שם הקב"ה^[ב]** ותשמע הארץ, ארץ העליונה, ארץ הידועה, שהיא ארץ החיים^[ג] בישעיהו כתוב שמעו שמים, ולא השמים, האזיני ארץ, ולא הארץ, והם שמים וארץ התחתונים, ועם כל זה בקשו לענוש אותו, עד שאמר כי ה' דבר ומשה אמר כל כך מה שנאמר האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי.

זוהר (דף רפ"ז):

הרקיעים שבעה הם, וילון, רקיע, שחקים, זבול, מעון, מכון, ערבות

רבי יהודה אמר הקדוש ברוך הוא נקרא שמים^[ד] ומפני שנקרא שמים כל אותן הרקיעים הנכללים בשם הזה, כאשר מתחברים יחד נקראים שמים ונקראים שם הקדוש ברוך הוא, איזה הם הרקיעים שבעה, הם כמו שלמדנו, וילון, רקיע, שחקים, זבול, מעון, מכון, ערבות.

זיו הזוהר

א. יש כמה פירושים כאן איזהו השם הקדוש, ונראה שזה סוד שלא ניתן לגלות, ואין לנו נפקא מינה כל כך כיון שבלא זה הלא כל התורה כלה
 שמותיו של הקב"ה היא. **ב.** זהו התפארת. **ג.** זו מדת המלכות. **ד.** זהו התפארת מרכז שבע ספירות התחתונות שכנגדן הם ז' הרקיעים.

בשעה ההיא שאמר משה האזינו השמים ואדברה, נודעו הרקיעים

א"ר שמעון בוא וראה דור האחרון שיצאו ממצרים ידעו ה' שהרי משה היה לומד עמהם כל אותן מ' שנה שהיו במדבר, למדנו אמר רבי יצחק שאף משה לא היה מגלה להם זה אלא ביום ההוא שנסתלק מן העולם, שנאמר בן מאה ועשרים אנוכי היום, באותו היום ממש ועם כל זה לא אמר עד שנתנו לו רשות, שנאמר ועתה כתבו לכם את השירה הזאת, וכאשר היה מגלה לא אמר האזינו ישראל אלא האזינו השמים ובוא וראה כל זה שאמר משה וקרא לעליונים טרם שאמר הדבר, שנאמר האזינו השמים, יערוף כמטר לקחי וגו', וכל כך למה, מפני כי שם ה' אקרא, קודם שאמר הדבר הרעיש כל העולמות, למדנו בשעה ההיא שאמר משה האזינו השמים ואדברה, נודעו הרקיעים, יצא קול ואמר משה משה, למה אתה מרעיש כל העולם אתה בריה של בן אדם ובשבילך נודעו העולם, פתח ואמר כי שם ה' אקרא, ובאותה שעה נשתתקו והאזינו דבריו.

זוהר (דף רפ"ה)

כל מי שאינו יודע לכבד השם של רבונו, מוטב לו שלא נברא

כי שם אקרא הבו גודל לאלוהינו, אמר רבי שמעון שירה המעולה מהכל מה היא, כמו שלמדנו בסוד המשנה שתהי' בדיבור ובמעשה ובכוונת הלב, וכך צריך לכוון, מלמטה למעלה, מלמעלה למטה, ואחר כך לקשר הכל בקשר אחד, מניין, ממשה, בתחילה מלמטה למעלה, כי שם ה' אקרא, מהו אקרא, כמו שנאמר ויקרא אל משה, זו היא השכינה^[ח] אחר כך הבו גודל לאלוהינו, זהו מלך העליון^[ז], ירד בהמדרגות מלמעלה למטה, שנאמר צדי"ק ויש"ר^[ז] אחר כך להמשיך מלמעלה למטה מן השפע ההוא של הנהר בכל מדרגה ומדרגה, עד מדרגה תחתונה להמשיך ברכות לכל מלמעלה למטה, אחר כך נצרך לקשר בכל, קשר האמונה ואמר הו"א^[ח] זה הוא קשר לכל, לפיכך צריך האדם לסדר שבח של ריבונו כדמיון הזה, בתחילה מלמטה למעלה, לעלות הכבוד של ריבונו למקום שהשפע של עומק הבאר נמשך ויוצא^[ט] אחר כך להמשיך מלמעלה למטה מן השפע ההוא של הנהר לכל מדרגה ומדרגה, עד מדרגה התחתונה להמשיך ברכות בכל מלמעלה למטה אחר כך נצרך לקשר קשר בכל, קשר האמונה^[ז] זה הוא אדם המכבד לשם רבונו לגרום יחוד השם הקדוש, וע"ז כתוב (שמואל א' ב') כי מכבדי אכבד, כי מכבדי בעולם הזה, אכבד בעולם הבא, ובוזי יקלו, מהו ובוזי יקלו, זה הוא מי שאינו יודע ליחד שם את השם הקדוש, לקשר קשר האמונה,

זוהר זיו הזוהר

והיינו כתר, ועוד אל"ף הוא לשון לימוד, אל"ף חכמה אל"ף בינה. ט. זו הבינה, והיינו להתחיל בשירות ותשבחות של עולם העשיה ועולם היצירה, ולהעלות המלכות עם התפארת עד הבינה שהיא עולם הבריאה בסוד מ"נ, וזה גורם להמשיך שפע מן החכמה שהיא עולם האצילות לנהר הבינה ומשם לכל מדרגה ומדרגה עד המלכות. י. זה סוד נפילת אפים, שעל ידי הכוונה של מסירת נפש לה' בכח האמונה זה גורם התקשרות המלכות בכל

ה. כיון שלא נאמר ויקרא ה'. ו. היינו תפארת. ז. צדי"ק ויש"ר היינו יסוד ומלכות. ח. קשר האמונה היינו התקשרות המלכות עם כל שאר ט' ספירות, וכמו תיבת אח"ד מקשרת כל ה' ספירות מלמטה למעלה, כי ה' זו מלכות, ו' היינו ו' הספירות הנכללות בתפארת, א' רמז לג' הראשונות, כמובא בספר התמונה שאל"ף עיקרה בכתר עם הצטרפות חכמה ובינה, וכן מובא בפרדס שער האותיות שאל"ף מלשון פל"א המורה על תכלית העולם

להמשיך ברכות להמקום שנצרך, ולכבד השם של רבונו, וכל מי שאינו יודע לכבד השם של רבונו, מוטב לו שלא נברא.

כמו שישראל פותחים שערי הברכות, כך עתה פתחו השערים ותקבל תפילתם מאותן הסובלים צרות

א"ר יהודה, ובוזי יקלו זה מי שאינו יודע לכבד לרבונו ואינו מכוון באמן, שלמדנו גדול העונה אמן יותר מן המברך, והרי נתבאר לפני רבי שמעון שאמן ממשיך ברכות מן המעין להמלך, ומן המלך להמטרונה^[א] ובספר אותיות מפותחות של רבי אלעזר מובא שנמשך מאל"ף למ"ם וממ"ם לנו"ן^[ב] כיון שמגיעות הברכות לנו"ן משם נמשכות ויוצאות הברכות לעליונים ותחתונים ומתפשטות בכל, וקול יוצא, שנתן משפע הברכות שהמשיך פלוני עבד המלך הקדוש, וכאשר ישראל למטה נזהרים לענות אמן ולכוון את לבם כמו שנצרך, כמה פתחי ברכות נפתחים להם למעלה, כמה טובות נמצאות בכל העולמות, שמחה גדולה בכל, ומה הוא השכר לישראל שגרמו זה, שכר יש להם בעולם הזה ובעולם הבא, בעולם הזה בזמן שסובלים ישראל צרות ומתפללים תפילה לפני ריבונו, קול מכריז בכל העולמות (ישעי' כו ב) פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים, אל תקרא אמונים אלא אמנים^[ג].

אמ"ן נוטריקון אל מלך נאמן

פתחו שערים, כמו שישראל פותחים שערי הברכות, כך עתה פתחו השערים ותקבל תפילתם מאותן הסובלים צרות, כן הוא בעולם הזה, ובעולם הבא מה שכרם, שכאשר יצא האדם מהעולם הזה שהיה שומר לענות אמן, מהו שומר, כלומר שהיה ממתין לאותה ברכה שאמר מברך הוא, ומחכה לו לענות אמן כמו שנצרך, נשמתו עולה ומכריזים לפניו, פתחו השערים לפניו, כמו שהוא הי' פותח שערים בכל יום כאשר הי' שומר אמונים, א"ר יוסי א"ר יהודה מהו אמן, א"ר אבא הרי ביארו שהכל נקרא אמן, המעיין של הנהר ההוא שנמשך נקרא אמן נקרא^[ד] שכתוב ואהי' אצלו אמן, אל תקרא אמן אלא אמן^[ט] קיום של כלם, נהר ההוא שנמשך ויוצא אמן נקרא^[טז] שלמדנו כתוב (תהילים מ"א) מהעולם ועד העולם אמן ואמן, עולם שלמעלה ועולם שלמטה, אף כך אמן ואמן, אמן שלמעלה ואמן שלמטה, אמן הוא הקיום של כולם, והרי ביארנו אמן באותן האותיות שלו,

זיו הזוהר

ונו"ן פשוטה רמז על מלכות בהזדווגותה עם התפארת לקבל ממנו השפע ולהשפיע למטה. **יג.** כי היה צריך לומר שומר אמונה. **יד.** דעת ר' אבא שאמן מרמז על חכמה בינה ומלכות, מעין הנהר היינו חכמה, נהר היינו בינה, קיומא דכלהו זו מלכות, וכמו מהעולם ועד העולם היינו העוה"ב והעוה"ז בינה ומלכות, כמו כן אמן ואמן. **טו.** בראשית ברא היינו בחכמה שנקראת ראשית, והיא אומרת ואהי' אצלו אמן, ואומר אל תקרי אמן, כיון שהיצ"ל ואהי' אצלו אומן. **טז.** זו בינה.

הספירות הקדושות לקבלת השפע ולהדחיק ממנה שליטת ממשלת זרה. **יא.** מבוטא היינו אבא חכמה שהוא מעין נהר הבינה והוא כולל ג' ספירות הראשונות עם הכתר שהוא מקור השפע, ומן הג' ראשונות נשפע למלכא זה התפארת, וממנו למטרוניתא זהו המלכות. **יב.** זה ספר שחיבר ר' אלעזר על סוד צורת האותיות כעין ספר התמונה ואומר הרמז של אמן שאל"ף הוא סוד הג' הראשונות, מ' פתוחה רמז על תפארת כיון שמורכבת מן כ"ו שבגי' השם הוי"ה מקור התפארת.

שא"ר שמעון א' היינו עומק הבאר^[י] שכל הברכות משם נובעות ויוצאות ונמצאות, מ' פתוחה היינו הנהר שנמשך ויוצא, ונקרא מ"ם^[י] וזהו הסוד שלמדנו מ"ם פתוחה עם מ"ם סתומה^[ט] כמו שביארנו בפסוק למרבה המשרה ן פשוטה כוללת של שתי נוני"ן נ כפופה וגם ו, לפיכך נקרא כל הכלל נון, ובסוד המשנה כך למדנו ו רמז על בחינת זכר, ן פשוטה כלל של בחינת זכר ונקיבה, נ כפופה בכלל ן פשוטה היא^[כ] ובספר של רב המנונא הזקן מובא מ שבכאן נוטריקון מל"ך, והיינו אמ"ן נוטריקון אל מלך נאמן, זה הכלל של הכל ונכון הוא^[כא] וזה נתבאר:

זוהר דף רפה:

למדנו כל מי ששומע ברכה מן המברך ואינו מתכוון באמן, עליו נאמר ובוזי יקלו. כמ"ש (מלאכי א ו) לכם הכהנים בוזי שמי. מה עונשו. כמו שלא פתח ברכות למעלה כך אין פותחין לו. ולא עוד אלא כאשר יוצא מעולם הזה מכריזים לפניו ואומרים. סגרו השערים לפני פלוני. ואל יכנס ולא תקבלו אותו. וי לו וי לנשמתו. למדנו שרשעי הגיהנם כלם עולים במדורים ידועים. וכמה פתחים יש לו לגיהנם. וכלם נפתחים נגד הפתחים של גן העדן. ובשעה שמוציאים לאותן הרשעים שקבלו עונשם. אותן הפתחים נפתחים ומנהיגים אותן לחוץ. וכל פתחי גיהנם נקראים בשמותם נגד הפתחים של גן העדן. בגיהנם יש מדור התחתון העמוק מכלם. וזה המדוד הוא מדור על מדור. ונקרא (איוב י כב) ארץ עיפחה. מהו עיפחה. כמ"ש (שמות כח טז) רבוע יהיה כפול. ותרגומו מרבע יהא עיף. אף כך עיפחה. כלומר כפולה. והוא נקרא שאול תחתית. שאול הוא מדור אחד. תחתית הוא מדור התחתון. ולפיכך נקראת ארץ עיפחה תחתית. וגם נקרא אבדון. וע"כ כתוב (משלי טו יא) שאול ואבדון. וכל המדורים לא נכפלו. וכלם אינם עפים מלבד זה. ולמדנו מי שיורד לאבדון שנקרא תחתית אינו עולה לעולם. וזה נקרא גבר הכלה ונאבד מן כל העולמות. ולמדנו שלמקום ההוא מורידים לאותן המבזים מלענות אמן. ועל הרבה אמנים שנאבדו ממנו שלא היה מחשיב אותם^[כב] דנים אותו בגיהנם ומורידים אותו למדור התחתון שהוא שאין לו פתח. ונאבד שם ואינו עולה ממנו לעולם. וע"ז כתוב (איוב ז ט) כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה. ולא. הרי כתוב (יזנה ב ג) מבטן שאול שועתי שמעת וגו'. וכתוב (שמואל א ב ו) מוריד שאול ויעל. אלא כאן שאול ושם תחתית. וביארנו כאן שחזר בתשובה. כאן שלא חזר בתשובה, א"ר יוסי מה זה שכתוב (ירמיה ב יג) כי שתיים רעות עשה עמי אותי עזבו מקור

זוהר זוהר

ואאלפך חכמה, מ' רמז על בינה, נו"ן פשוטה היינו תפארת ומלכות בהזדווגות. כא. כונה זו כוללת כל הכונות הנזכרות, כי השם אל הגם שעל פי רוב הוא בספירת חסד, אבל לפעמים ירמז על אל עליון דהיינו ג' הראשונות, מלך, זה תפארת הכולל שש הספירות, נאמן, זו המלכות שנקראת אמונה, נמצא לפי זה שאמן כולל כל העשר ספירות. כב. פירוש לא משום שוגג נאבדה מהם עניית אמן אלא משום שאין הברכות נחשבות בעיניהם.

יז. זו חכמה. יח. זו בינה, בן ארבעים לבינה. יט. מ' פתוחה זו בינה הפתוחה להשפיע תמיד השפע הנצרכת לקיום העולם, מ' סתומה זו מלכות בחינת דין וצמצום, שהשפע הבאה לתיבה נסגרת, ונצרך עבודת ישראל להמתיק הדין ולפתוח המסגר ואז משפעת השפע למטה כראוי. כ. כונתו שנו"ן פשוטה במילואה מרמזת על תפארת ומלכות יחד, נמצא לפי"ז דעת רשב"י שאמן מרמז על חכמה בינה תפארת ומלכות, היינו ד' העולמות אצילות בריאה יצירה עשיה, א' רמז על חכמה כמש"כ

מים חיים לחצוב להם בארות וגו'. אותי עזבו מקור מים חיים. זה הוא שאינו רוצה לקדש שמו של הקב"ה באמן. מה עונשו. ע"ז כתוב לחצוב להם בארות בארות נשברים. שמורידים אותו לגיהנם מדרגה אחר מדרגה. עד שיורדים לאבדון שנקרא תחתית. ואם הוא מקדש שמו של הקב"ה לכוון כאמן כראוי, הוא עולה מדרגה אחר מדרגה להתעדן מאותו עולם הבא הנמשך בהארתו תמיד ואינו פוסק. זש"כ (תהלים לא כד) אמונים נוצר ה' ומשלם על יתר עושה גאווה.

ומזכי הרבים ככוכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

להדפסת הקונטרס החדש "פתח אליהו המבואר"

וכן קונטרס "סגולת פתח אליהו"

ברצונו להגיע למליון עותקים שיחולקו חינם
לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי מדרשות

התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות לקחת הקונטרס
ולחלקם בעירו,

או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב לאלף מחלקים
בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0527651911

999

ברכת עיבדיה

והוא סדר ברכת המזון השלם
בדפוס לזכר נשמת שר התורה, סעוד ומגדולי איש ואלקים, רב
פעלים, הרש"צ, רשכבה"ג, כבוד קדושת אדונינו מורנו ורבינו
צדיק יסוד עולם הרועה הנאמן בדורינו, יחיד בדורו ^{ויחי} ^{החיות}
המלכות מרא כפר"ם התורה נשמת משה בן יוסף

מרן עיבדיה יוסף בן יעקב זצוקללה"ה
ת.נ.צ.ב.ר.

ונוסף לו

זמירות ומאמרי זוהר לשבת קודש,
פתח אליהו הנביא,
תיקון מ"ג תיקון מ"ה, ועוד

כל אחד ואחד יקיים את פסק מרן
זצוקללה"ה
לקרוא בכל יום לפחות דף אחד של
זוהר הקדוש

האזינו - יום ב'

זוהר פנחס (דף רכ)

פתח רבי אבא ואמר משמיה דרבי פנחס. (קהלת ט) **כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה** וגו'. כמה יפה לו לאדם בעוד שהנר דולק ושורה על ראשו להתיגע לעשות רצון רבונו. לפי שהארת אותו הנר הוא **כח** השורה עליו^[כא] וע"ז כתוב יגדל נא כח ה'. כח ה'. זה הוא כח השורה על ראשי הצדיקים. ועל כל אותן העמלים לעשות רצון רבונו. וע"ז למדנו כל העונה אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כחו וכי^[כב] ודאי נצרך בזה לעורר כל אבריו בכח חזק. לפי שבהתעורות חזקה שמתגבר נתעורר אותו **כח** קדוש העליון. ונתעלה תוך הקדושה. ונשבר הכח והתוקף של צד הטומאה. ולכן בכח"ך נצרך לעשות רצון רבונו. כי אין מעשה וחשבון בשאול וגו'. לפי שע"י כח ההוא יש מעשה ויגיעה. להתיגע בעולם הזה שנקרא עולם המעשה. עולם העשיר. להשלים סוף המחשבה. וחשבון. זה הוא עולם התולה בדבור^[כג] שהרי חשבון בדבור תולה. וע"כ כל גימטריאות ותקופות ועיבורים שבעולם בהלבנה הם. ודעת. זה הוא סוד שש הצדדים התלויים במחשבה^[כד] ונקראים עולמות של אותה המחשבה והחכמה. שהכל תולה ממנו. וכל אלה נכללים בכח^[כה] ההוא מה שאין כן בצד של שאול מדרגת הגיהנם. שהרי כל איש שאינו מתיגע באותו הכח בעולם הזה. ליכנס בו במעשה וחשבון ודעת וחכמה^[כז] סופו ליכנס בשאול שאין בו מעשה וחשבון ודעת וחכמה, שהרי צד הטומאה דרך שאול הוא. שכתוב (משלי ז כז) דרכי שאול ביתה. מי שמתרפה מן אותו **כח** הקדוש נתגבר בו צד הטומאה אשר שאול ביתה. אשר אתה הולך שמה. וכי כל בני העולם הולכים לשאול. כן. אבל עולים מיד. שכתוב (שמואל א ב ו) מוריד שאול ויעל. מלבד אותן הרשעים שלא הרהרו בתשובה לעולם שיורדים ואין עולים. ואפילו צדיקים גמורים יורדים שמה. למה. יורדים. בשביל לקחת כמה רשעים משם ולהעלותם למעלה. ומי הם. אותן שהרהרו בתשובה בעולם הזה ולא יכלו לשוב ונסתלקו מן העולם. והצדיקים יורדים בשביל אותן הרשעים לתוך הגיהנם. ולוקחים אותם ומעלין אותם משם.

זיו הזוהר

שש הספירות כלל התפארת התלויין בג' הראשונות חב"ד. **כז**. כח ההוא שהיא מדת המלכות נכללין בה כל הספירות, שהיא מקבלת שפע מכולן והיא מחזה של כולן. **כח**. היינו של תורה ועבודה וגמ"ח.

כג. זה הכח היינו הארת ניצוץ מאור השכינה על ראשו להאיר להנשמה שבמוח שנקראת נר ה'. **כד**. בהנוסח אמן יהא שמיה רבא מברך יש כ"ח אותיות. **כה**. זה עולם העשיה ששורשו היא מדת המלכות. **כו**. אלו

תוספתא פרשת האזינו; זוהר נח (ס"ב).

זכאים הם הצדיקים שדרכיהם יאיר בעולם ההוא לכל הצדדים

קול מן קולות יורד מלמעלה למטה, מפרק הרים וסלעים, מי הם שעניינם להם ואין רואים, אטומה אזנם, טח עיניהם, אין רואים ואין שומעים, ואין מבינים, אותן הרשעים ימחו מספר החיים, כמש"כ (תהילים ס"ט) ימחו מספר החיים ועם צדיקים אל יכתבו, וי להם כאשר יצאו מעולם הזה, ויהיו נמסרים בידו של דומ"ה וישרפו באש השורף אש לוהט בגי בן הינם, ג' פעמים ביום נפקדים, ולא עוד אלא בזמן שישראל עונים בקול רם אמן יהא שמיה רבא מברך, נתמלא הקדוש ברוך הוא רחמים ומרחם על הכל, ומרמז למלאך הממונה על שערי גיהנום סמריאל שמו, ושלוש מפתחות בידו, ופותח שלושה שערים שבצד המדבר ורואים האור של העולם הזה^[כט] כשבא עשן האש וסותם דרכי השערים, אז שלושה ממונים אשר בידם שלוש מגריפות מנשבים בידיהם, ומחזירים העשן לאחוריהם וירווח להם שעה ומחצה, ואחר כך חוזרים לאש, וכן ג' פעמים ביום, ובכל פעם שאומרים ישראל אמן יהא שמיה רבא מברך וכו' ירווח שם להרשעים, זכאים הם הצדיקים שדרכיהם יאיר בעולם ההוא לכל הצדדים כמש"כ (משלי ד') ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום.

זוהר תרומה (קע"ז):

מי שאינו יודע לייחד שם הקדוש, ולהמשיך שפע למקום שנצרך, ולכבד שם רבונו טוב לו שלא נברא

כתוב ויאמר אלוהים ישרצו המים נפש חיה, ותרגומו ירחשון מיא רחש נפשא חיתא, כלומר כאשר מרחש בשפתיו דבורי תפילה בזכות המוח ובניקיון דעת ומימי התורה, הרי זה רחש נפש חיה, כאשר ירצה האיש לסדר תפילה לרבונו, ירחשו שפתיו באופן הזה, יתחיל מלמטה למעלה להעלות כבוד ריבונו למקום אשר השפע של עומק הבאר נמשך ויוצא^[ל] אחר כך יפיק להמשיך מלמעלה למטה מאותו השפע הנהר לכל מדרגה ומדרגה עד מדרגה התחתונה, להשפיע נדבה לכל מלמעלה למטה, אחר כך צריך לקשר קשר בכל, בכונת קשר האמונה^[לא] ויעשו כל משאלותיו, בין משאלות ציבור בין משאלות יחיד, והבקשות שרוצה האדם לבקש מן רבונו הן מסודרות בט' אופנים א) יש כאל"ף ב"ת, ^[לב] ב) יש בהזכרת מידותיו של הקדוש ברוך הוא, רחום וחנון וגו', ג) יש בכונת שמות הכבוד של הקדוש ברוך הוא כמו אהיה יהיה אל אלוהים הויה צבאות שדי אדני^[לג] ד) יש בכונת יחוד העשר ספירות שהן מ' י' ה' נ' ת' ג' ח' ב' ח' כ' ^[לד] ה) יש בהזכרת הצדיקים דהיינו האבות והנביאים והמלכים, ו) יש בשירות ותשבחות אותן שיש בהן קבלה אמיתית, ז)

זוהר זוהר

לא. היינו נפילת אפים כנזכר לעיל. לב. פי' לדבר האותיות והתיבות כראוי על פי דקדוק. לג. פי' לכוון בכל שם ספירה המיוחדת לו ואלו העשרה שמות הם כנגד ה' ספירות, השם הוא צבאות הוא כנגד נצח והוד. לד. אלו ה"ת מן ה"י"ד ספירות מלמטה למעלה, וצריך לכוון בהזדווגותן זו בזו.

כט. כי הגיהנם יש לו שערים לג' צדדים, למדבר לים ולירושלים, זהו גי בן הנם הוא בור עמוק בדרך עקלקלות שאי אפשר למדוד עומקו, והוא בצד ירושלים. ל. היינו מן עולם העשיה עד עולם הבריאה ועד בכלל, ואחר כך יגרום בתפילה המשכת השפע מעולם האצילות עד עולם העשיה.

למעלה מהם מי שיודע לתקן תקוני רבונו כראוי^[לה] ח) יש בכונת הידיעה העולה מלמטה למעלה^[לי] ט) יש מי שיודע לכוון להמשיך שפע מלמעלה למטה, ובכל ט' האופנים האלה נצרך כונה גדולה, ואם לא, עליו הכתוב אומר ובוזי יקלו, ובכוונת **אמן** שהוא כולל שני כוונות **הויה אדני**, שהאח"ד גונו טובותיו באוצר הנקרא **היכל**, וזה נרמז בפסוק (חבקוק א') וה' בהיכל קדשו **הס** מפניו כל הארץ, וע"ז רמזו רז"ל כל טוב האדם בביתו שנאמר (במדבר י"ב) בכל ביתי נאמן הוא, ותרגומו בכל עמי^[לי] ואם מכוון בכל אחד ואחד של ט' אופנים כראוי, זהו אדם המכבד את שם רבונו את השם הקדוש, ועל זה כתוב כי מכבדי אכבד ובוזי יקלו, אכבד בעולם הזה להחזיקו ולעשות כל צרכו, ויראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליו ויפחדו ממנו, ובעולם הבא יזכה לעמוד במחיצת החסידים, אף על פי שלא קרא כל צרכו, כיון שזכה להבין בידעת רבונו ומכוון בו כראוי, מהו ובוזי יקלו, זה הוא מי שאינו יודע לייחד שם הקדוש, ולקשר קשר האמונה, ולהמשיך שפע למקום שנצרך, ולכבד שם רבונו טוב לו שלא נברא, וכל שכן מי שאינו מתכוון באמן, ע"כ תוספתא.

זוהר האזינו (רצ"ז).

אשרי חלקו מי שקורא למלך ויודע לקרוא אליו כראוי

כי שם ה' אקרא וגו' מהו כי שם ה' אקרא, א"ר שמעון הרי כתוב הבו גודל לאלוהינו, ^[לח] א"ר אבא הבו גודל, זו גדול"ה, הצור תמים פעלו, זו גבורה, כי כל דרכיו משפט, זה תפארת, אל אמונה זה נצח, ואין עול, זה הוד, צדיק זה יסוד, וישר, זו צד"ק, הרי הכל שמו של הקדוש ברוך הוא, ולפיכך כי שם ה' אקרא, א"ר יוסי שם ה' ממש^[לט] ומשה בשעה ההיא היה מגלה זה לישראל, שנאמר בן מאה ועשרים שנה אנוכי היום וגו', מכאן למדנו שכל צדיק אשר חכמה העליונה בו, כאשר מגיע היום להסתלק מן העולם צריך לגלות חכמה ההיא לאותן אשר רוח הקודש ביניהם, מניין, ממשה, שנאמר בן מאה ועשרים שנה אנוכי היום, ונאמר ועתה כתבו לכם את השירה הזאת וגו', ואם לא, עליו הכתוב אומר (משלי ג) אל תמנע טוב מבעליו, כמש"כ כי לקח טוב נתתי לכם וגו', בהיות לאל ידך לעשות, טרם תסתלק מן העולם ולא ניתנה לך רשות לגלות [מקודם לזה].

זוהר האזינו זיו הזוהר

המלכות והשכינה הקדושה שנקראת ש"מ עם התפארת ששורשו הוא השם הוי"ה, ואומר רבינו לדבריו שהרי אמר לאלהינו, כי אם היה לאלהיך היה המכוון על השכינה בלבד אבל כיון שאמר לאלהינו כונתו על תפארת ומלכות, כי תפארת הוא שורש מרע"ה והמכוון לזרז לישראל בהזכרת השם לייחד השני שמות הוי"ה ואדני של תפארת ומלכות, שזהו יחוד קב"ה ושכינתיה, ודעת ר' אבא הוא שכונתו על הז' ספירות שכלן הן שמו הקדוש. **לט.** דעת ר' יוסי שמרע"ה היה מגלה לישראל ביום

לה. פי' לכוון כוונות של יחודין בכל זמן וזמן לפי הזמן. **לו.** זה הבל פה של התפילות העולה מלמטה למעלה ועושה פעולת ריח ניחוח כמו הקרבנות, ובוזה יובן שאין די במחשבה וכונה בלבד. **לז.** זו ראייה שעם ישראל הם ביתו של הקדוש ברוך הוא כיון שהשרה ביניהם השכינה הקדושה שנקראת בית וגם היכ"ל שבג"ה"ס כמספר השם אדני שהוא היכל להשם הוי"ה כזה יאדונה"ו. **לח.** הקושיה מהו שם, שהיה צריך לומר כי לה' אקרא, ומתרץ רבי שמעון שהמכוון הוא על מדת

אשרי חלקו מי שקורא למלך ויודע לקרוא אליו כראוי

א"ר חייא מקרא זה למדתי ממנו חכמה העליונה, וכך הוא כמו שנתבאר, אבל סוף המקרא מקשר קשר האמונה, במה, שכתוב הו"א, צדיק וישר הוא, כלומר הוא הכל, הוא אחד בלי פירוד, שאפשר תאמר כי כל אלו רבים הם, שאפשר תאמר כי כל אלו רבים הם, חזר ואמר הו"א כלם עולים ומתקשרים ומתאחדים באחד, והכל מורה שהוא היה והוא הוה והוא ויהיה, והוא אחד, ברוך שמו לעולם ולעולמי עולמים, עד כאן מתקשרים הדברים, ומתאחדים דברים הקדושים של שם הקדוש ברוך הוא, אשרי חלקו מי שקורא למלך ויודע לקרוא אליו כראוי, ואם הוא קורא ואינו יודע למי הוא קורא, מתרחק הקדוש ברוך הוא ממנו, שכתוב קרוב ה' לכל קוראיו, למי הוא קרוב, חוזר ואומר לכל אשר יקראוהו באמת, וכי יש מי שקורא אליו בשקר, אמר רבי אבא כן, זה מי שהוא קורא ואינו יודע למי קורא, מניין, שכתוב לכל אשר יקראוהו באמת, מהו באמת, בחותם טבעת המלך שהוא שלימות הכל, [מ] זה שכתוב (מיכה ז) תתן אמת ליעקב חסד לאברהם, ולפיכך כתוב לכל אשר יקראוהו באמת, אשרי חלקו מי שנכנס ויוצא להבין דרכי הקדוש ברוך הוא, וע"ז כתוב (משלי ד) וארח צדיקים כאור נגה וגו', וכתוב ועמך כלם צדיקים וגו'.

זוהר תולדות (קמ"ה):

רבי יוחנן בן זכאי היה אומר שלש מאות הלכות פסוקות בסוד חכמה העליונה בהפסוק ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב

הצור תמים פעלו, א"ר יוסי ודאי כל מה שהקדוש ברוך הוא עשה בארץ הכל היה בסוד של חכמה, והכל בשביל להראות חכמה העליונה לאנשים, כדי שילמדו מן מעשיו סודות החכמה, וכלם הם כראוי, וכל מעשיו דרכי התורה הם, לפי שדרכי התורה הם דרכי הקדוש ברוך הוא, ואין לך דבר קטון שלא יהיה בו כמה דרכים ונתיבות וסודות חכמה העליונה, בוא וראה שהרי רבי יוחנן בן זכאי היה אומר שלש מאות הלכות פסוקות בסוד חכמה העליונה בהפסוק ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב, ולא היה מגלה אותם אלא לר' אליעזר שהיה עמו, בשביל להבין שיש הרבה סודות עליונים בכל מעשה ומעשה שנזכר בתורה, ובכל דבור ודבור יש חכמה עליונה והיא תורת אמת, ולפיכך דברי התורה ענינים קדושים הם לראות ממנה נפלאות, כמש"כ (תהלים קי"ט) גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.

זוהר בשלח (ס"ד):

הצור תמים פעלו, - שנהפכה הצו"ר לעשות פעלו של תמים

רבי שמעון אמר הצור תמים פעלו, היינו שנהפכה הצו"ר לעשות פעלו של תמים [מא] ומי הוא, זה אברהם, שנאמר בו התהלך לפני והיה תמים, וזה הוא ההופכי הצור אגם

זיו הזוהר

ההוא סוד שם המפורש. מ. המלך, זה תפארת, הכתוב שימני כחותם על ליבך, יחוד שניהם היינו שם הוי"ה, וחותם טבעתו זו מלכות, שם אדני, בסוד שלימו דכלא. מא. צור זו גבורה מדת הדין, תמים

מים, ומשמעות תמים פעלו זה הוא אברהם, שבשעה ההיא נהפכה הצו"ר לתמים, ובזמן אחר פעם שנית כאשר חפץ משה להוציא מים מן הצו"ר ההיא, בגלל עונות ישראל לא נהפכה לתמים כמקדם, בזמן ההוא התרעם משה ואמר, צור ילדך תשי, כלומר החלשת אותו ממה שהיה בתחלה, שבשבילך לא נמצא תמים ונעשה דין, מה שלא היה כן בימי ילדך, כלומר בילדותיך.

(דף רי"ח.)

כל זמן שמתרבים הרשעים בעולם והדין שורה בעולם, הצדיקים שבדור לוקים עליהם

כי כל דרכיו משפט, רבי אבא שאל לרבי שמעון, מה זה שבכל זמן שמתרבים הרשעים בעולם והדין שורה בעולם, הצדיקים שבדור לוקים עליהם, שכן למדנו בשביל עונות הדור נתפשים הקדושים והצדיקים, מפני מה, אם מפני שאין מוכיחים לעולם על מעשיהם הרבה הם מוכיחים ואין מקבלין מהם, והצדיקים נכפפים לפניהם, ואם כדי שלא יהיה מי שיגין על העולם, אל ימותו ואל יתפשו בעונותיהם, שהרי שמחה היא לצדיקים באבוד רשעים, א"ל רבי שמעון ודאי שבשביל עונות הדור נתפשים הצדיקים, והרי ביארתי ענין זה, אבל בשעה שנתפשים הצדיקים ביסורין או בחלאים, בשביל לכפר על העולם הם, שאז מתכפרים כל עונות הדור, מניין, מכל אברי הגוף, בשעה שכל האברים ביסורין ובמחלה גדולה שורה עליהם, אבר אחד נצרך להקיז, בשביל שירפאו כלם, ואיזה אבר, הזרוע, מקיזים הזרוע ומוציאים ממנו דם, אז נרפאים כל אברי הגוף, אף כך בני העולם הם אברים זה עם זה, ובשעה שירצה הקדוש ברוך הוא ליתן רפואה לעולם, מייסר לצדיק אחד שביניהם ביסורין ובמחלות, ובשבילו ניתנה רפואה לכל, מניין, שכתוב (ישעי' נ"ג) והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו וגו' ובחבורתו נרפא לנו, ובחבורתו, זו הקזת דם כמי שמקיז הזרוע, ובאותה החבורה נרפא לנו, רפואה לנו היא לכל אברי הגוף, ולעולם אינו מייסר לצדיק אלא כדי ליתן רפואה לדור ולכפר עליהם, שזה הנאה לצד הטומאה כשהדין שולט על הצדיק יותר מהכל, שאינו חושש אז לכל העולם, ואינו משגיח בהם בשביל השמחה שהוא שולט על הצדיק, וצדיק הזה זוכה לממשלה עליונה בעולם הזה ובעולם הבא, וזהו הסוד של צדיק ורע לו, צדיק וטוב לו, הוא כאשר אין הקדוש ברוך הוא חושש לכפר על העולם, אמרתי לו אילו לא היו שניהם בזמן אחד היה נכון, אבל הלא כאן יש צדיק וכאן יש צדיק, לזה יש יסורין ומחלות ולזה יש כל טוב בעולם, אמר לי יען כי באחד מהם או בשנים מהם די, שאין הקדוש ברוך הוא חפץ לייסר כלם, כמו שאין נצרך אלא זרוע אחת להקיז בשביל ליתן רפואה לכל האברים, אף כך בצדיק אחד די, וכאשר מתגברת המחלה בגוף על כל האברים, אז נצרך שתי הזרועות להקיז, וכמו כן אם יתרבו עונות גדולות בעולם, אז כל הצדיקים מוכים כדי ליתן רפואה על כל הדור, אבל בזמן שאין כל כך הרבה עונות אז צדיק אחד נלקה ושאר הצדיקים הם בשלום, שהרי אין העולם נצרך לייסר כלם וכאשר נרפא העם נרפאים הצדיקים, ולפעמים עומדים כל ימיהם ביסורין להגן על הדור, וכאשר ימותו הנה נרפא הכל ומתכפר, בזמן שהעונות הן גדולות ביותר.

(זוהר בא מ"א).

כל איש שיש בו ארבעה יסודות, ארבעה מלאכים יורדים עמו מימין וארבעה משמאל

כי כל דרכיו משפט, הרי אמרו רשע יצר הרע שופטו, צדיק יצר הטוב שופטו, בינוני זה וזה שופטו, שהרי ארבעה מלאכים יורדים עם האדם, שעליהם כתוב כי מלאכיו יצוה לך, אם יש לו זכות אבות, אחד מיכאל ב"ל זכות אברהם, השני גבריאל ב"ל זכות יצחק, השלישי נוריא ב"ל זכות יעקב, והרביעי רפאל ב"ל זכותו של אדם הראשון, ויצר הטוב למעלה מהם, ואם אין לו זכות הולכים עמו ארבעה אלה עון משחית אף וחימה, ויצר הרע למעלה מהם לדון אותו בעוה"ב, ולפיכך דרשו רשע יצר הרע שופטו, צדיק יצר הטוב שופטו, בינוני זה וזה שופטו, שבשביל שהוא בינוני גבריאל ב"ל שהוא יצר הטוב, וסמאל ב"ל שהוא יצר הרע, זה וזה שופטו, כי כל איש שיש בו ארבעה יסודות, ארבעה מלאכים יורדים עמו מימין וארבעה משמאל, ארבעה מימין מיכאל ב"ל גבריאל ב"ל רפאל ב"ל נוריא ב"ל, וארבעה משמאל עון משחית אף וחימה, ומצד הגוף מטטרו"ן יורד עליו מימין וסמאל משמאל, ואין לך אדם שאין בו ארבעה היסודות, אבל כפי היסוד שהוא הראשון בו כך היא התחלת ארבעה האלה, אם המזל שלו אריה מקדים מיכאל ואחריו גבריאל ואחריו נוריא ואחריו רפאל, ואם המזל שלו שור מקדים גבריאל ואחריו מיכאל ואחריו נוריא ואחריו רפאל, ואם מזלו נשר מקדים נוריא ואחריו מיכאל ואחריו גבריאל ואחריו רפאל, ואם מזלו אדם מקדים רפאל ואחריו מיכאל ואחריו גבריאל ואחריו נוריא, והם מצד הימין, מצד של מיכאל כל הפנים שלו הן רחמים, בעלי גמילת חסדים, להפנים גוון לבן, וזה האיש גומל חסד, חסיד וחכם אם עוסק בתורה, ואם לא הוא להיפוך, מצד של יצר הרע גזלן שוטה, אין בו חסד כי לא עם הארץ חסיד, מצד של גבריאל ארבעת הפנים שלו הן דין, מדת הדין על הרשעים יפיל ומתגרה בהם, כמו שדרשו שמותר להתגרות ברשעים בעולם הזה, גבור ביצרו ירא חטא, דיין יהיה אם יעסוק בתורה ויתגבר בתלמודו, ולהיפוך מצד של יצר הרע, מתגרה בצדיקים לעשות דין קשה להם, גבור בעבירה לעשותה, אין הוא ירא חטא, גוון פניו אדום כעשיו שופך דמים..

מי שמזלו נשר אין הוא רחמן גדול, ואינו בעל מדת הדין גדול, אלא בינוני ביצר טוב במדות טובות שלו, ובינוני ביצר הרע במדות רעות, ולו פנים של גוון לבן ואדום, מי שמזלו אדם מצד הטוב הוא כולל כל מדות טובות, חסיד וחכם וגבור בתורה, ירא חטא ממולא בכל מדות טובות, וגוון פניו שחרחר, ומצד של יצר הרע ממולא מכל מדות רעות, ואם עונות האדם מרובין שולטים עליו כל מחנות יצר הרע, עד שמתרחקים ממנו כל מחנות יצר הטוב, והוא ממליך על אבריו סמאל וכל מחנותיו, ואם זכויותיו מרובין שולטים עליו מחנות יצר הטוב, עד שמתרחקים ממנו כל מחנות יצר הרע, והוא ממליך על כל אבריו מחנות יצר הטוב, ובזמן ההוא שולט עליו השם הויה, ואם הוא בינוני צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו, אלו מימינים לזכות ואלו משמאילים לחובה, ומי שחזק הוא מנצח, ולפיכך דרשו חכמי המשנה לעולם יראה אדם עצמו כאילו כל העולם תולה בו, עד כאן רועה הנאמן.

זוהר חיי שרה (דף קכ"א):

בשעה שהאדם עולה על מטתו כל לילה ולילה נשמתו יוצאה ממנו ונדונת לפני בית דינו של המלך

אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא, א"ר יוסי בוא וראה בשעה שהאדם עולה על מטתו כל לילה ולילה נשמתו יוצאה ממנו ונדונת לפני בית דינו של המלך, אם תזכה להתקיים חוזרת לעולם הזה, ואותו הדין בשני אופנים הוא, שהרי אין דנין לו לאדם על הרעות שהוא עתיד ומזומן לעשות, שנאמר כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם, ואל תאמר שדנין אותו על הטובות שעשה בלבד, או להטיבו על אותן הטובות של עכשיו, כמו שנאמר בענין הדין שעל הרעות, לא כן אלא שדנים אותו גם על הזכויות שהוא עתיד לעשות, שבעבורם ינצל אף על פי שעכשיו הוא רשע, לפי שהקדוש ברוך הוא עושה טובות עם כל הבריות, וכל דרכיו שהוא עושה למען להטיב לכל הוא, ואינו דן לאדם על הרעות שהוא עתיד לעשות, ולפיכך נדון האדם לפני הקדוש ברוך הוא, [שנאמר בו צדיק וישר הוא].

זוהר האזינו (דף רצ"ז).

הרשעים מריעים לעצמם ברשעתם, שגורמים להסתלק הברכות מן העולם.

שחת לו לא בניו מומם וגו', א"ר יצחק למדנו שהרשעים כביכול עושים פגם למעלה, מה הפגם, כמו שנאמר שחת לו לא בניו מומם, שהרי התקונים למעלה אין נמצאים כראוי, כתוב אחד אומר (ישעיה נ"ט) וילבש צדקה כשריון, וכתוב אחד אומר (שם) וילבש בגדי נקם תלבושת, אלא א"ר יצחק וילבש צדקה כשריון, בזמן שישראל זוכים, לא זכו וילבש בגדי נקם, רבי יוסי אומר מהו הפגם, כמו שלמדנו שהאבות אין נשפקים להתברך מאותה השפעת הנהר^[מב] כל שכן הבנים, כמש"כ שחת לו לא בניו מומם, מהו לו לא ב' פעמים אלא אחד למעלה ואחד למטה, וזהו שא"ר שמעון כל זמן שהרבה רשעים בעולם, כביכול שם הקדוש אינו מתברך בעולם, וכל זמן שאין הרבה רשעים בעולם, שם הקדוש מתברך בעולם, זה שכתוב (תהלים ק"ד) יתמו חטאים וגו' ברכי נפשי את ה' הללויה, א"ר אבא זה ממש מקרא זה שכתוב שחת לו לא בניו מומם, מי גורם השחתה זו, דור עקש ופתלתל, מפני שהם רשעים והדור הוא רע נמצא כן, לפיכך לאחר שאמר משה כל הדברים האלה והזכיר שם הקדוש כראוי, אמר ודאי צדיק וישר הוא, שם הכל כתקונו, אבל שחת לו לא בניו מומם, ומפני מה הוא כך, מפני שהם דור עקש ופתלתל, א"ר יהודה לא לו, כלומר שהרשעים מריעים לעצמם ברשעתם, שגורמים להסתלק הברכות מן העולם.

זיו הזוהר
 היינו חסד מדתו של אברהם. **מב.** פי' שהספירות חסד גבורה תפארת הנקראין אבות אין מגיע להן השפע מן הנהר שהוא בינה, ובעבור זה חסר שפע למטה להבנים.

זוהר וארא (דף כ"ו)

מהו הפגם, שהשמאל אינו נכלל בהימין, שיצר הרע אינו נכלל ביצר הטוב, בשביל חטאי האנשים

רבי אלעזר אמר מהו הפגם, שהשמאל אינו נכלל בהימין, שיצר הרע אינו נכלל ביצר הטוב, בשביל חטאי האנשים, והפגם שעושים אין עושים אלא להם ממש, זה שכתוב שחת לו לא בניו מומם, כביכול עושים פגם ואין עושים, עושים, שלא יומשך עליהם הברכות שלמעלה, כמש"כ ועצר את השמים ולא יהיה מטר, ואין עושים, שהרי השמים מקבלים להם לעצמם הברכות שנצרכות למו, אבל אין מקבלין להשפיע למטה, ודאי מומם של אותן הרשעים הוא, ועוד שחת לו בוא"ו, שאין השמאל נכלל בהימין לבעבור שיומשך ברכות [מלמעלה] (למטה) [מג] לא באל"ף, שהרי אין מקבלים שפע להשפיע למטה, מי גורם זה, מפני שהרשעים מפרידים יצר הרע מן יצר הטוב [מד] ומתדבקים ביצר הרע.

זוהר האזינו (דף רצ"ז):

הקדוש ברוך הוא לא הסיר אהבתו מן ישראל, שבכל מקום שהם, השרה הקדוש ברוך הוא שכינתו ביניהם

הלה' תגמלו זאת עם נבל ולא חכם, אמר ר"י הלה' תגמלו זאת, מפני שאתם דור עקש ופתלתל אתם הייתם גורמים שתגלה זא"ת בגלות, הלה' תגמלו זאת, הזה הוא הגמול על מה שעשה עמכם בכל אותן המשפטים של מצרים, בכל אותן האותות שעשה לכם, הזה הוא הגמול שאתם משלמים לזא"ת ההיא, מי גרם לכם זה, לפי שאתם עם נבל ולא חכם, לבלתי הסתכל בכל אותן הטובות שעשה לכם עד עתה, הלה' תגמלו זא"ת זו השכינה, והרי ביארנו הדבר שלמדנו ה"א דהבראם קטנה, ה"א דהלה' גדולה, והרי נתבאר שלמדנו אמר רבי יהודה ה"א בכל מקום רמז על הקדוש ברוך הוא [מה] ונקראת אם, ושני עולמות הם, שנאמר מן העולם ועד העולם, והרי למדנו בסוד המקרא בשמן כתית רביעית ההין [מו] למדנו רבי יהודה אומר בכמה מקומות התבוננתי שהקדוש ברוך הוא לא הסיר אהבתו מן ישראל, שבכל מקום שהם השרה הקדוש ברוך הוא שכינתו ביניהם, שנאמר לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם, אתם דוקא ביניהם עמהם, לא סר מהם לעולם.

זיו הזוהר
מג. כונתו כאילו נכתב שחת לוא"ו, כלומר לתפארת שאין מגיע לו די שפע מלמעלה כיון שאין הגבורות נכללים בחסדים. **מד.** כי היצה"ר צריך להיות **מג.** כונתו כאילו נכתב שחת לוא"ו, כלומר לתפארת שאין מגיע לו די שפע מלמעלה כיון שאין הגבורות נכללים בחסדים. **מד.** כי היצה"ר צריך להיות כדכתיב ולעבדו בכל לבבכם. **מה.** או בינה אמא עלאה, או מלכות אמא תתאה. **מו.** רמז על מלכות.

זהר וארא (דף כ"ג)

כמה הם האנשים אטומים, שאין יודעים ואין מבינים על מה הם מתקיימים בעולם

הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך, א"ר חזקיה כמה הם האנשים אטומים, שאין יודעים ואין מבינים על מה הם מתקיימים בעולם, שהרי הקדוש ברוך הוא כאשר ברא העולם עשה את האדם בצלמו, והתקין אותו בתקונו, לבעבור שיעסוק בתורה וילך בדרכיו, שהרי כאשר נברא האדם מעפר המקדש שלמטה נתתקן, וארבעה צדדי העולם נתחברו במקום ההוא שנקרא בית המקדש^[מז] ואותן ארבעה צדדי העולם נתחברו בארבעה צדדים שהם יסודות עולם התחתון, אש, רוח, מים, עפר, ונתחברו ארבעה יסודות האלה בארבעה צדדי העולם, והתקין הקדוש ברוך הוא מהם גוף אחד בתקון העליון, וזה הגוף נתחבר משני העולמות, מעולם זה התחתון ומעולם העליון, א"ר שמעון בוא וראה ארבעה הראשונים הם סוד האמונה, והם האבות של כל העולמות, וסוד מרכבה עליונה הקדושה, ואותן ד' היסודות, אש, רוח, מים, עפר, אלה הם סוד העליון, ומהם יוצאים זהב וכסף ונחשת וברזל, ותחתיהם מיני מתכות אחרים הדומים להם, בוא וראה אש, רוח, מים, עפר, אלו הם הראשונים והשרשים שלמעלה ולמטה, ותחתונים ועליונים עליהם מתקיימים, ואלו הם ארבעה לארבעה צדדי העולם, ועומדים בארבעה האלה^[מח] צפון דרום מזרח מערב אלו הן ארבעה צדדי העולם, (ועומדים בארבעה האלה) אש לצד צפון, רוח לצד מזרח, מים לצד דרום, לפי שדרום הוא חם ויבש, והמים קרים ולחים, עפר לצד מערב, וארבעה היסודות בד' צדדים נקשרים והכל אחד, ובוא וראה כל ד' צדדים העליונים שאמרנו, אף על פי שמתקשרים זה בזה, והם הקיום שלמעלה ושלמטה, מ"מ קיום העולם ביותר הוא הרוח, לפי שהכל מתקיים בגללו, והנפש אינה מתקיימת אלא ברוח, שאם נגרע הרוח אפילו רגע אחד, אין הנפש יכולה להתקיים, וא"ר שמעון מה שאמר רבי חזקיה שכאשר ברא הקדוש ברוך הוא לאדם, מעפר המקדש שלמטה נברא, אבל מעפר המקדש שלמעלה ניתנה בו הנשמה^[מט] וכמו שכאשר נברא מעפר שלמטה נתחברו בו ג' צדדים יסודי העולם, כמו כן

זיו הזוהר

מז. ד' צדדי העולם היינו חסד דרום, הכל הוא ד' אותיות של השם הוי"ה ב"ה. גבורה צפון, תפארת מזרח, מלכות מערב, **מח.** פירוש, שד' יסודות ארמ"ע עומדים והם סוד האמונה שעל פיהם הנהגת העולם, ומתקיימים מכח הד' צדדים שהם חגת"מ. ומהם השתלשלות ד' היסודות ארמ"ע, ושורש **מט.** פירוש, מן המלכות.

כאשר נברא מהעפר שלמעלה נתחברו בו ג' צדדים יסודי העולם ונשתלם האדם^[ג] והכל סוד העליון הוא, וכל המסתכל בענינים אלה יבין בסוד החכמה העליונה שהיא עיקר הכל.

זוהר האזינו (דף רצ"ח):

אותן ששת הימים יסדו העולם, לא יסדו אותו אלא בעבורך, שתבא אתה ותקיים התורה

זכור ימות עולם בינו שנות דור ודור, רבי אבא אמר איזו ימות עולם, אלו הם ששת הימים שעשה הקדוש ברוך הוא בהם את העולם, שנאמר כי ששת ימים עשה ה' וגו', ששת ימים ולא בששת ימים, וזה נתבאר^[נא] בינו שנות דור ודור, כלומר אותן ימות עולם יבינו ויכירו כל אלו הימים והשנים, וכל דור ודור, עד הדור הזה שאתם קיימים, שאל אביך ויגדך, זה הקדוש ברוך הוא זה שכתוב הלא הוא אביך קנך, ויגדך, הוא יגלה עומק החכמה למה היא כל הבריאה, אלא כאשר אותן ששת הימים יסדו העולם, לא יסדו אותו אלא בעבורך, שתבא אתה ותקיים התורה, שלמדנו כל מה שעשה הקדוש ברוך הוא על תנאי עשה, שכאשר יבאו ישראל אם יקבלו התורה הרי טוב, ואם לא יוחזר לטהו ובהו, ולפיכך אותן ימות עולם יבינו ויכירו הכל.

זוהר האזינו (דף רפ"ו):

ישראל קדושים אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא

כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו, א"ר יצחק אשרי חלקם של ישראל מכל העמים עכו"ם, שהרי כל שאר העמים ניתנו לשרים ממונים שימשלו עליהם, אבל ישראל קדושים אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא, שלא נתנם הקדוש ברוך הוא לא למלאך ולא למושל אחר, אלא שהוא היה מייחד אותם לחלקו, זה שכתוב כי חלק ה' עמו וגו', וכתוב כי יעקב בחר לו יה.

זוהר האזינו (דף רצ"ח):

כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו - שלא מסר אותם לשר ולא למלאך ולא לממונה אחר

רבי אבא אמר הרי למדנו אותן ענפי העץ איך הם מתאחדים בתוך העץ, וזה נתבאר, שאז פקד הקדוש ברוך הוא לשרים עליונים שימשלו על שאר העמים, ואתם מה כתוב, כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו, שלא מסר אותם לשר ולא למלאך ולא לממונה אחר, וזה העם שהקדוש ברוך הוא לקחם לחלקו, ובאיזה מקום מצא אותו, ימצאהו בארץ מדבר

זיו הזוהר

ג. פי' ע"י שנודווגו עם המלכות הג' צדדים שהם האבות חג"ת. נא. נתבאר שמוסב על השש ספירות מן חסד עד מלכות, כי מלכות היא שבת מלכתא.

ובתהו ילל ישימון וגו' שנאמר (יהושע כ"ד) תרח אבי אברהם וגו', ואקח את אביכם וגו', ומאז הוא מנהיג לישראל בכל דור ודור ואינו נפרש מהם, ומנהיג אותם ברחמים, זה שכתוב כנשר יעיר קנו וגו'.

זוהר האזינו (דף רצ"ח):

לא נמצא מי שירחם על בניו כנשר הזה

כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף, א"ר יוסי לא נמצא מי שירחם על בניו כנשר הזה, ועל זה למדנו כתוב (יחזקאל א') ופני אריה אל הימין ופני השור משמאל, נשר איה מקומו, במקומו של יעקב הוא עומד^[ג] זה שכתוב (משלי ל') דרך הנשר בשמי"ם, במקום ההוא ממש, מה הטעם, לפי שהוא ברחמים על בניו ובדין אצל אחרים, וכך מנהיג הקדוש ברוך הוא לבניו כנשר זה, ומה כתיב, ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, הוא בלבדו, שנאמר וה' הולך לפניו וגו', ואין עמו אל נכר, שלא נהג להם לישראל לא מלאך ולא ממונה אחר, שהם נקראים אל נכר, וזה הוא שאמר משה (שמות ל"ג) אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה, זה שכתוב ה' בדד ינחנו, הוא בלבדו, ואין עמו אל נכר, אשרי חלקם של ישראל שהקדוש ברוך הוא מתנהג עמם כך, עליהם כתוב כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו, וכתוב (שמואל א' י"ב) כי לא יטוש ה' את עמו וגו', מפני מה לא יטוש ה' את עמו, בעבור שמו הגדול, לפי שזה בזה נדבק, וע"כ לא יעזוב אותם הקדוש ברוך הוא, שבכל מקום שהם שרוים הקדוש ברוך הוא עמהם, כמו שנתבאר.

זוהר פקודי (דף רכ"ב):

כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם השליך אבן יקרה מתחת כסא כבודו

ירכבהו על במתי ארץ וגו', פתח רבי יהודה ואמר (תהלים מ"ח) יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב, בוא וראה כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם השליך אבן יקרה מתחת כסא כבודו, ונשקעה עד התהום, וראש אחד של אבן ההיא ננעץ תוך התהום, וראש השני למעלה, וזה ראש השני העליון הוא נקודה אחת העומדת באמצעות העולם^[ג] ומשם נתפשט העולם לימין ולשמאל ולכל הצדדים, ומתקיים באותה נקודה האמצעית, ואבן ההיא נקראת שתיה, שממנה נשתל העולם לכל הצדדים, ועוד שתי"ה ש"ת י"ה, הקדוש ברוך הוא השימה להיות יסוד העולם ושתילת הכל, ובשלשה אופנים נתפשטה הארץ מסביב נקודה ההיא.

זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתיה

התפשטות הראשונה מסביב נקודה ההיא כל צחות וזיו הארץ מתקיים שם ושם נמצא, וזה עומד למעלה על כל הארץ אשר מסביב אותה הנקודה, התפשטות השניה

זיו הזוהר

נב. היינו תפארת מדת הרחמים שורש יעקב המלכות שורש עולם העשיה בדרך ישר תאיר אבינו. **נג.** מקום משכן השכינה, היינו הארת אור שמה.

מסביב אותה התפשטות הראשונה אין היא צח וזך כהתפשטות הראשונה, אבל היא דקה וצחה בצחות עפר יותר מכל שאר עפר אחר, התפשטות השלישית שם חשכות וגסות העפר יותר מכלם, ומסביב כל זה עומדים המים של ים אוקינוס הסובב כל העולם, נמצא שהנקודה ההיא עומדת באמצע, וכל אופני ההתפשטות שבעולם מסביב לה, בהתפשטות הראשונה שם הוא בית המקדש וכל אותן היכלות ועזרות, וכל התקון ההוא אשר לו, עם כל העיר ירושלים אשר מהחומה ולפנים, וכל התקון ההוא אשר לו, עם כל העיר ירושלים אשר מהחומה ולפנים, התפשטות השניה היינו כל ארץ ישראל שנתקדשה בקדושה, התפשטות השלישית היא כל שאר הארץ מקום מושבם של שאר העמים, וים אוקינוס הוא סובב הכל, והרי נתבאר שזה סוד הגונים של העין הסובבים לאותה נקודה האמצעית של העין, אשר היא כח הראיה של כל העין, כדמיון זה אותה נקודה האמצעית שאמרנו שהיא האור של הכל^[נ] שם עומד בית קדש הקדשים וארון וכפרת שהם האור של הכל, נמצא שאותה הנקודה היא האור של כל העולם, וע"ז כתוב יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון וגו', יפה, הדרת, זהו אותה האורה והשמחה של הכל^[נ] נוף, זהו נוף העץ שהוא היופי של הכל^[נ] בוא וראה הדרת העולם ואור העולם לא נראה בעולם עד שנבנה והוקם המשכן והכניסו הארון לתוך הקודש, מאותה שעה נתגלה אור של הכל בעולם ונתתקן העולם, והלכו עם אותו משכן ואותו הארון עד שהגיעו לנקודה ההיא שהיא יפה נוף שמחת הכל, כיון שהגיעו שמה אז פתח הארון ואמר (תהלים קל"ב) **זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתיה**, רבי ייסא אמר מקרא זה כנסת ישראל אמרה אותו, בשעה שנבנה המקדש והכניסו הארון למקומו, רבי חזקיה אמר מקרא זה הקדוש ברוך הוא אומר על כנסת ישראל כאשר ישרא עושים רצונו, שהרי אז יושב הקדוש ברוך הוא על כסא כבודו ומרחם על העולם, וברכה ושלוש וחביבות של הכל נמצאת, ואז הוא אומר זא"ת מנוחתי עדי עד וגו'.

העולם לא נברא אלא בשביל ישראל שיעסקו בתורה, לפי שזה בזה נקשרים

רבי אחא ורבי יוסי אמרו זכאים הם ישראל מעמים עכו"ם שבעולם, שהקדוש ברוך הוא בחר בהם קרא שמו בהם והתפאר בהם, שהרי **העולם לא נברא אלא בשביל ישראל שיעסקו בתורה, לפי שזה בזה נקשרים**, וישראל למטה בעולם הזה הם הקיום שלו והקיום של כל שאר העמים, מתי, בזמן שעושים רצון רבונם, בוא וראה כאשר ברא הקדוש ברוך הוא לאדם בעולם התקינו כדמיון העליון, ונתן לו כח ותוקף באמצע הגוף, כי שם שורה הלב שהוא תוקף כל הגוף, ומשם ניזון כל הגוף, וזה הלב נאחז ונתחזק במקום עליון למעלה, שהוא המוח שבראש השורה למעלה, וזה נקשר בזה, ובדמיון זה התקין הקדוש ברוך הוא לעולם ועשה אותו כגוף אחד, והתקין אברי הגוף סביב הלב, והלב שורה באמצעות כל הגוף, וכל אותן האברים נוזנים מן הלב ההוא שהוא תוקף של הכל, וכלם בו

זיו הזוהר

יפה תואר, תפארת ויסוד שניהם משוש כל הארץ, פי' משוש המלכות, שפירו דעלמא, היינו תפארת ויסוד, חיזו דעלמא, זו השכינה הארת המלכות.

נד. חיזו דכלא היינו הארת המלכות. **נה**. זה התפארת שהוא מרכז כל הז' ספירות והוא שמחה של הכל כי עץ חיים הוא. **נו**. נוף שלו זה היסוד, ככתוב ויהי יוסף

תלויים, ולב שהוא נקשר ונאחז במח עליון השורה למעלה, בוא וראה כאשר הקדוש ברוך הוא חפץ הקדוש ברוך הוא לברוא העולם הסיב לים אוקינוס סביב כל ישוב העולם, וישוב של כל אומות הסיב לכלם סביב [ארץ ישראל וארץ ישראל הסיב] לירושלים, וירושלים באמצעות של כל הישוב שורה, והיא סובבת להר הבית, והר הבית סובב לעזרות ישראל, ואותן העזרות סובבות ללשכת הגזית אשר שם סנהדרי גדולה יושבים, ולמדנו שאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד, ולשכת הגזית סובבת למזבח, והמזבח סובב לבית האולם, והאולם להיכל, והיכל לבית קדש הקדשים, אשר שם שורה השכינה והכפרת והכרובים והארון, וכאן הוא הלב של כל הארץ והעולם, ומכאן ניזונים כל אותן מקומות הישוב שהם אברי הגוף, ולב הזה ניזון מן המוח של הראש, ונאחזים זה בזה, זה שכתוב מכון לשבתך פעלת ה', כדמיון זה הוא למעלה, וזה הוא בסוד מלך העליון, כסוד יקר ונסתר, ים העליון הוא לעומת זה ויש ים למעלה מן ים, וים מן ים, בוא וראה נהר דינור סובב לכמה מחנות, המקבלים מן ע' צדדים, וחקוקים מן ז' אשות, והם סובבים לאותן מלאכי השרת אשר לפנים מהם, והם סובבים לארבע מרכבות, והם סובבים לעיר הקדושה ההיא השוכנת עליהם, ולמדנו כי שם עזרות לפנים מעזרות, ואין ישיבה בעזרה אשר שם אלא למלכי בית דוד בלבד, ושם נמצאים ויושבים, וסנהדרי גדולה נמצאים שם בלשכת הגזית, ובית דין ההוא עליהם המשמש להמקום שמשמש, והדין ניתן משם לקדושי עליונים, עד שמגיע להמקום שנקרא קודש הקדשים שבו הכל. ושם אותו הלב שורה. וזה ניזון מן המח העליון ונאחזים זה בזה, כדמיון זה הוא למעלה מעלה^[נז] והוא בסוד מלך העליון, בסוד יקר ונסתר, עד שנמצא שהכל ניזון מן מוח העליון הנסתר מן הכל, וכאשר יעיינו בענינים האלה יבינו שהכל נקשר זה בזה ואלו באלה.

ש מן ש
לא תשכח מפי זרעו

סדר תהלים

-המחולק-

עם פירוש הזוהר
בלשון הקודש

להתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זע"א

מאת: הרב משה יעקב ווייס, מנהל תחומי התורה והאמונה, ישיבת תולדות אהרן, ירושלים.
עריכת: הרב משה יעקב ווייס, מנהל תחומי התורה והאמונה, ישיבת תולדות אהרן, ירושלים.
עריכת: הרב משה יעקב ווייס, מנהל תחומי התורה והאמונה, ישיבת תולדות אהרן, ירושלים.

הסדר נכתב על ידי הרב משה יעקב ווייס, מנהל תחומי התורה והאמונה, ישיבת תולדות אהרן, ירושלים, ונעזר בו הרב משה יעקב ווייס, מנהל תחומי התורה והאמונה, ישיבת תולדות אהרן, ירושלים, ונעזר בו הרב משה יעקב ווייס, מנהל תחומי התורה והאמונה, ישיבת תולדות אהרן, ירושלים.

זוהר בשלח (דף ס"ד).

אלמלי ידעו הרשעים שזאת הצור מזומנת לעורר עליהם ולהעניש להם, היו נמנעים מלחטוא לפנייה

צור ילדך תשי וגו', א"ר חייא מי הוא צור, כמש"כ הצור תמים פעלו, ואלמלי ידעו הרשעים שזאת הצור מזומנת לעורר עליהם ולהעניש להם^[נח] היו נמנעים מלחטוא לפנייה, אלא רפה היא בעיניהם, כיון שאין מעינים בה ואין מבינים בדרכיהם, ולכך צור ילדך תשי, רבי אבא אמר יש צור ויש צור, מצד צור העליון יוצא צור אחר, ואיזהו צור העליון, צור כל הצורים^[נט] ומי היא, זו שהולידה את ישראל, שנאמר צור ילדך תשי, שהרי מצד צור העליון שלמעלה יצא צור אחר, מצד האם יצאה הגבורה^[ס] ויתכן זה כמו שאמר רבי אלעזר, כתוב (תהלים ק"ו) מי ימלל גבורות ה' ישמיע, מהו גבורות ה', להכליל האם העליונה מהכל^[סא] שאף על פי שאין היא דין, נמצאים ממנה דינים, שהרי מצדה גבורה נמצאת, ולפיכך נקראת צור עליונה, ותשכח אל מחולליך, זו הארת האב^[סב] ומה היא זה חסד העליון שהוא הארת האב.

זוהר קדושים (דף פ"ג):

אדם העושה מצווה, זאת המצוה עולה ועומדת לפני הקדוש ברוך הוא ואומרת אני מפלוני שעשאתי

וירא ה' וינאץ מכעס בניו ובנותיו, א"ר חייא בוא וראה אדם העושה מצווה, זאת המצוה עולה ועומדת לפני הקדוש ברוך הוא ואומרת אני מפלוני שעשאתי, והקדוש ברוך הוא מושיבה לפניו להשיגח בה כל יום להטיב לו בעבורה, ואם עובר איש על דברי התורה, עבירה זו עולה לפניו ואומרת אני מפלוני שעשאתי, והקדוש ברוך הוא נותן לה מקום ועומדת שם להשיגח בה לענשו, זה שכתוב וירא ה' וינאץ מכעס בניו ובנותיו, מהו וירא, ראה מה שעומד לפניו, ואם חוזר בתשובה מה כתוב (שמואל ב' י"ב) גם ה' העביר חטאתך לא תמות, שהעביר עבירה ההיא מלפניו, כדי שלא יסתכל בה למען ייטיב לו.

זוהר זיו הזוהר. ז"ו מלכות מדת הדין הנקראת בשם אלהים. סא. זו בינה. סב. זה הארת עול נט. צור העליון זו בינה אמא עלאה. ס. זו האצילות.

זוהר ויקהל (דף רט"ז).

את ה' אלהיך תירא מהו מאלהיך, אלא סוד הוא מאלהיך ודאי

כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית, פתח רבי שמעון ואמר כתוב (דברים י') את ה' אלהיך תירא אותו תעבד, וכתוב (ויקרא י"ט) ויראת מאלהיך, מקרא זה כך היה לו לומר ויראת את אלהיך, לפי שהרי כתוב את ה' אלהיך תירא מהו מאלהיך, אלא סוד הוא מאלהיך ודאי, מהמקום ההוא המחוכר והסובב להמוח שבפנים, וזה הוא מאלהיך, יראה זו לירא אותו שהרי שם שורה הדין, ואותו הדין הוא שנשתלשל מתוך הדין העליון למקום הזה [סג] שלשה גונים של אש יש כאן, אש הראשון הוא אש המקבל את האש בשמחה, ושמחים זה בזה באהבה, אש השני הוא האש שכתוב בו (יחזקאל א') ונגה לאש, שנראה בו נגה, וזה הוא האש הפנימי שעומד תוך האש בשמחה כמו שנתבאר, אש השלישי הוא האש שמבחוץ הסובב לנגה ההוא, ובאש הזה מתחלת יראת הדין להכות הרשעים, ואף על פי שלמדנו שארבעה גונים של אש הם ושאותן הארבעה אחד הם, אמנם כאן באש ההוא שאמרנו מתחלת יראת הדין. ועל כן כתוב ויראת מאלהיך, מאותו העונש שלו, וביראה ההיא צריך לשים מחשבתו ביראה ואהבה כאחד, לירא בצד הזה ולאהוב בצד הזה באותן הגונים שאמרנו, ואותה היראה היא יראת העונש, כי מי שעובר על מצות התורה נענש מצד ההוא, שכאשר מתחיל צד ההוא להכות אינו שוכך עד שמכלה אותו מעולם הזה ומעולם הבא, ולפיכך נצרך לירא מאותו האש שיראה שורה בו, וממנו נתפשט לחוץ של אלהים אחרים, וע"כ כתוב (שופטים ו') לא תראו את אלהי האמורי, שאסור לירא ממנו, ואותו אש היראה שאמרנו הוא קודש ונשתתף בקדושה, וזה הוא הסובב לנגה ההוא שאמרנו, ואותו האש האחר שמבחוץ הוא שמתחבר באש הזה לפעמים, ולפעמים מרוחק ממנו ואינו מתחבר עמו, וכאשר גורמים האנשים שנתחבר באש הזה, אז הוא אש של חשך, שמחשיך ומכסה האור של אותן האחרים, וסימנך ואש מתלקחת, ולא שעומדת כך תמיד, וזה נתבאר, אחר כך מדת האהבה כמו שביארו שאהבה שורה לאחר היראה.

מי שעובד מתוך אהבה נדבק למקום עליון למעלה, ונדבק בהקדושה של עולם הבא

וסוד הדבר כיון ששורה יראה על ראש האדם נתעורר אחר כך אהבה שהיא בחינת ימין, כי מי שעובד מתוך אהבה נדבק למקום עליון למעלה, ונדבק בהקדושה של עולם הבא, לפי שהוא עולה להתעטר ולהדבק בצד הימין, ואפשר תאמר שהעבודה שהיא מצד היראה אין היא עבודה, לא כן עבודה יקרה היא, אבל אינו עולה להדבק למעלה, וכאשר עובד מאהבה עולה ונתעטר למעלה ונדבק בעולם הבא, וזה הוא האדם המזומן לעולם הבא,

זיו הזוהר
סג. לפי זה יפורש מאלהיך כלומר מהאש שנשתלשל ונתפשט עד למטה מן אש הגבורה והדין של מדת המלכות.

אשרי חלקו, שהוא שולט על מקום היראה, שהרי אין מי שישלוט על מדרגת היראה אלא האהבה שהוא סוד הימין.

זוהר האזינו (דף רצ"ח)

התורה כלה שמותיו של הקדוש ברוך הוא היא

לו חכמו ישכילו זאת, א"ר יוסי כל אלו המקראות כאן תוכחת הם שהוכיח משה לישראל, מלבד שם הקדוש ההוא שנתגלה בהתחלת דבריו, א"ר אבא ואפילו מה שהוכיח לישראל בכלל שם הקדוש הוא, שאין דבר בתורה יוצא מכלל שם הקדוש, שהתורה כלה שמותיו של הקדוש ברוך הוא היא, ואלו המקראות ידועים הם, אבל לפי ששמו של הקדוש ברוך הוא נרשם בפרשה זו, נצרכתי [להודיע שהוא] עד כאן, וכאן מה שכתוב לו חכמו ישכילו זאת, זא"ת ודאי^[סד] והרי בכמה מקומות נתבאר זה, שאם ישראל ידעו זאת, איך זא"ת ההיא אוחות בדיניה להפרע מן הרשעים, יבינו לאחריתם ויהיו נזהרים מלחטוא לנגדה, כמו שכתוב (איוב כ') וארץ מתקוממה לו.

איכה ירדוף אחד אלף ושנים יניסו רבבה

דבר אחר לו חכמו ישכילו זא"ת, שהיא מקושרת בהם בישראל, כאשר שומרים מצות התורה ויושבים עמה בשלום, ויבינו שעזרת זא"ת ההיא עמהם להפרע משנאהם, וישראל שהם המעט בין העמים יבינו, איכה ירדוף אחד אלף ושנים יניסו רבבה [משונאיהם העמים עכו"ם], ומי גרם להם כך, זא"ת ההיא ששרתה ביניהם בשלום כאשר מקיימים מצות התורה, ולעולם לא תסיר מהם מלעשות להם נמות בשונאיהם.

כל זמן שיתחייבו ישראל יפלו בגלות וישתעבדו בהם שונאיהם, ולפיכך צורם מכרם ודאי, וה' הסגירים, שהסכים על ידו

אם לא כי צורם מכרם וה' הסגירים, מפני מה כי צורם מכרם, מפני שצור ילדך תשי, שהתקונים אינם שרויים כראוי במקומותם, רבי יהודה אמר אם לא כי צורם מכרם, זה אברהם, כמו שביארנו כמו שביארנו שאמר אברהם יתחייבו ישראל להיות בגלות, ולא יכנסו לגיהנם, כי שתי אלה גלות וגיהנם לא יסבלו ישראל, והקדוש ברוך הוא הסכים על ידו, שכל זמן שיתחייבו ישראל יפלו בגלות וישתעבדו בהם שונאיהם, ולפיכך צורם מכרם ודאי, וה' הסגירים, שהסכים על ידו.

מפני מה הוכיח להם משה בשירה זו כך מפני שהם עתידים ליכנס לארץ ולהשרות ביניהם השכינה

למדנו שאמר רבי יהודה מפני מה הוכיח להם משה בשירה זו כך^[סה] מפני שהם עתידים ליכנס לארץ ולהשרות ביניהם השכינה, ולפיכך להם בשביל [זא"ת] ההיא, א"ר יצחק בשני מקומות בא הקדוש ברוך הוא להוכיח להם לישראל, ואומות העולם שמחים,

זוהר האזינו * זיו הזוהר * פרשת האזינו * דף היומי * יום ה' * סד. זו השכנה הקדושה שעליה כתוב מאת ה' היתה זאת. סה. פירוש, שהוכיחם ביותר בדבר כבוד השכינה הזאת.

אחד, שכתוב (הושע י"ב) וריב לה' עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו וגו', שומעים אומות העולם ושמחים, שאומרים עכשיו יכלו מן העולם, כאשר רואה הקדוש ברוך הוא שהם שמחים מה כתיב אחר כך, בבטן עקב את אחיו וגו', כאשר שומעים כך אומרים זאת היא תשובה וזאת היא תוכחה, משל לאשה שהיה לה ריב עם בנה, הלכה להקביל עליו בפני השופט, ראתה שהשופט דן דיני נפשות, מהם להלקות, להתלות, להשרף אמרה וי מה אני עושה מן בני, כאשר סיים השופט את הדין אמר לאשה ההיא, אמור מה עשה לך בנך, אמרה מוחל אני לו^[ט].

זוהר שמיני (דף מ).

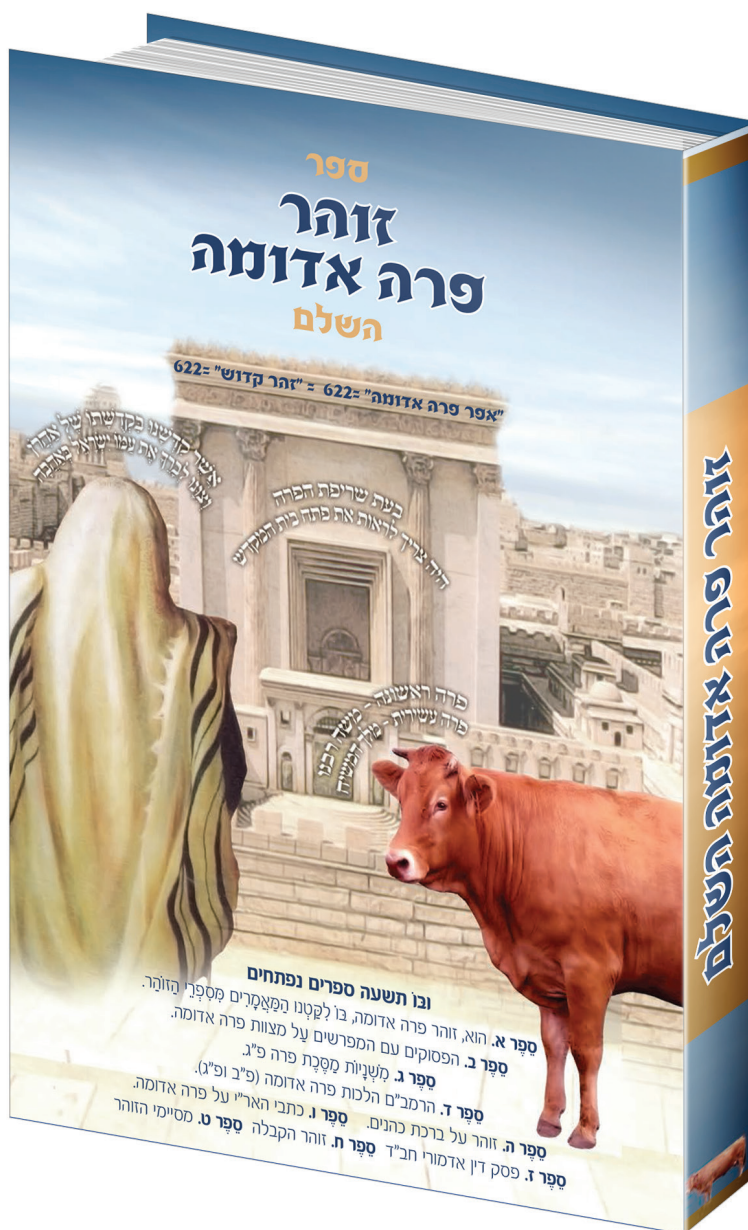
ישראל קדושים כל חיי עולם שנוחלים הכל תולה באותו עולם הבא, לפי שהוא חיים של הכל למעלה ולמטה

אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם, א"ר יצחק זכאים הם ישראל שהם קדושים, והקדוש ברוך הוא רוצה לקדשם, בוא וראה ישראל קדושים כל חיי עולם שנוחלים הכל תולה באותו עולם הבא^[ט] לפי שהוא חיים של הכל למעלה ולמטה, והוא המקום שיין המשומר נמצא, ומשם יוצא חיים וקדושות לכל, ויין של ישראל בעבור יין ישראל אחר הוא^[ט], וזה בזה תולה, שהרי ישראל שלמעלה ממנו נוטל חיים, ולפיכך נקרא עץ חיים, עץ מהמקום ההוא שנקרא חיים, ומשם יוצא החיים, וע"כ מברכים לו להקדוש ברוך הוא ביין, ויין של ישראל למטה כדמיון הזה, עובד עכו"ם שהוא טמא וכל מי שיקרב אצלו נטמא, כשהוא יקרב [ויגע] ביין של ישראל הרי נטמא ונאסר, כל שכן זה היין שהוא עשאו, ולא זה בלבד אלא כל מה שישראל עושים למטה, הכל הוא כעין דוגמא שלמעלה, כל שכן יין שעומד במקום עליון כעין יין המשומר, לפיכך ישתו ישראל יין של יהודי שנעשה בקדושה כראוי, כדמיון הישראל שלמעלה ששותה ונשתרש ונתברך ביין עליון הקדוש ההוא, ואל ישתה ישראל יין שנעשה בטומאה מצד של טומאה, שהרי בו שורה רוח של טומאה, ומי ששותה אותו נטמא רוחו ונטמא גופו, ואין הוא מצד ישראל, ואין לו חלק בעולם הבא, שהרי אותו עולם הבא יין המשומר הוא, וע"כ ישראל קדושים צריכים להשמר בזה יותר, לפי שהיין מקושר בהמקום של עולם הבא, ולפיכך ביין נתברך הקדוש ברוך הוא יותר מהכל, לפי שהוא משמח לצד של בחינת שמאל^[ט] ומתוך השמחה שלו נכלל בימין, וכאשר נעשה הכל ימין אז שם הקדוש בשמחה^[ט] וברכות נמצאות בכל העולמות, ובעשיה שלמטה נתעורר עשיה שלמעלה, ולכך מכונים יין לברכה כנגד היין שלמעלה, ולפי שהוא משומר למעלה צריך לשמר למטה, וכל שמירתו תוספת קדושה היא לישראל, ומי שפוגמו למטה ע"י צד הטומאה נטמא הוא בעולם הזה^[ט] ואין לו חלק בעולם הבא, שהוא המקום שיין

זיו הזוהר

סו. משל זה מבואר יותר במדרש רבה אמור פרשה **סז.** בעולם הבא שנקרא יין המשומר. **ע.** שנשפע להמלכות שפע של רחמים. **עא.** כי **סח.** זה התפארת שנקרא ישראל דלעילא שיונק החיים מן הבינה. **סט.** זו מידת הגבורה. **עא.** כי יין נסך מביא לזנות.

המשומר ההוא שורה, הוא לא שמר אותו לכן הוא לא יהיה נשמר לעולם הבא, הוא טמא לו לכן יטמאו לו בעולם ההוא, ולא יהיה לו חלק ביין ההוא של עולם הבא, זכאים הם ישראל שמקדשים עצמם בקדושה עליונה, ושומרים מה שנצרך להשמר, ומקדשים למלך בשמירה עליונה הזו, זכאים הם בעולם הזה ובעולם הבא.

זוהר משפטים (דף ק"ח).

זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה

ראו עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדי, פתח רבי ייבא הזקן ואמר, כתוב (תהלים נ"א) כי לא תחפוץ זבח ואתנה עולה לא תרצה, **זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה**, הטיבה וגו', כי לא תחפוץ זבח, וכי אין הקדוש ברוך הוא רוצה שיקריבו לפניו קרבן, והרי הוא התקין להרשעים קרבן שיקריבו ויתכפר להם חטאותיהם, אלא דוד לפני שם אלהים אמר, והקרבן לא נקרב לשם האלהים אלא לשם הוי"ה, שהרי אל הדין הקשה ומדת הדין אין מקריבים קרבן, שנאמר אדם כי יקריב מכם קרבן לה', לה' ולא לשם האלהים, וכי תקריב קרבן מנחה לה', זבח תודה לה' זבח שלמים לה' ולפיכך כיון שדוד המלך אל אלהים אמר, נצרך לכתוב כי לא תחפוץ זבח וגו' שהרי לשם הזה אין מקריבים אלא רוח נשברה, שכתוב זבחי אלהים רוח נשברה, קרבן של אלהים הוא עצבון ושבירת הלב, ולפיכך מי שחלם לו חלום רע צריך להיות עצב, להראות שהרי במדת אלהים הוא עומד, וזבח של מדת הדין עצבון ורוח נשברה הוא, ועצבות הזאת מועילה לחלום רע, ואין הדין שולט עליו, שהרי זבח הראוי למדת הדין הקריב לפניו, וכתוב לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה, הטיבה ברצונך את ציון, מהו הטיבה אלא שעד עתה הטבה ההיא של הרצון לא שרתה על בנין בית המקדש, ולכך לא נתיסד, אבל בזמן שרצון העליון יתעורר, ייטיב וידליק האורות של הבנין ההוא ומלאכה ההיא, שאפילו המלאכים שלמעלה לא יוכלו להסתכל באותו בנין של בית המקדש, ואז בית המקדש עם כל מלאכתו יתיסד...

הטיבה ברצונך את ציון בתחלה, ואחר כך תבנה חומות ירושלים

תבנה חומות ירושלים, בני אדם כאשר בנו בית המקדש עשו לראשונה חומות העיר, ואחר כך עשו בית המקדש, חומות העיר לראשונה בשביל להגן עליהם, והקדוש ברוך הוא לא כן אלא בונה בית המקדש תחלה, שיוריד אותו משמים ויקבע לו על מקומו, ואז יבנה חומות ירושלים, ועל כן הטיבה ברצונך את ציון בתחלה, ואחר כך תבנה חומות ירושלים, כמו שכתוב (זכריה ב') ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב, אני ולא צד הרע שצד הרע יתבטל מן העולם, ובזמן ההוא אז תחפוץ זבחי צדק^[עב] לפי שהרי אז יתחבר הכל בחבור

זוהר תורה * דף היומי * פרשת האזינו - יום ו'

עב. פירוש, גם זבחי מלכות שנקרא צד"ק ונקראת אלהים,

אחד ויהיה השם שלם בכל תקונו, ואז יהיה הקרבן לשם שלם לה' אלהים, שעכשיו השם אלהים לא יחובר לקרבן שאלמלי יתחבר בו, כמה אלהים היו מרימים אזניהם להתחבר שם, אבל בזמן ההוא (תהלים פ"ו) כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך, ואין אלהים אחר, ועל זמן ההוא כתוב ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי, מהו עתה, אלא אמר הקדוש ברוך הוא ראו עתה מה שלא יכולתם לראות מקודם לזה, כי אני אני הוא, שני פעמים אני למה, אלא לדיוק שהרי אין שם אלהים אלא הוא, שהרי כמה פעמים שנאמר אני פעם אחת ולא יותר, והיה שם גם צד הטומאה, אבל עכשיו אני אני הוא ואין אלהים עמדי, שהרי כל צד הטומאה יתבטל מן העולם, אני אמית ואחיה, עד עכשיו היתה המיתה מצד הטומאה, מכאן ולהלאה אני אמית ואחיה, נשמע מכאן שבזמן ההוא כל אותם שלא טעמו טעם מיתה, ממנו תהא להם מיתה ויקים אותם [מיד], ולמה, בשביל שלא ישאר מן הזוהם ההוא בעולם כלל, ויהיה עולם חדש, במעשה ידי של הקדוש ברוך הוא.

זוהר חיי שרה (דף ק"ל):

בשעה שצריך האיש לתת דין וחשבון על מעשיו טרם שיוצא מן העולם, יום זה יום חשבון הוא, שהגוף והנשמה נותנים חשבון

אני אמית ואחיה, רבי יצחק פתח ואמר (קהלת י"ב) וישוב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, בוא וראה בשעה שצריך האיש לתת דין וחשבון על מעשיו טרם שיוצא מן העולם, יום זה יום חשבון הוא, שהגוף והנשמה נותנים חשבון, אחר כך נפרדת הנשמה ממנו והגוף חוזר לעפר, והכל שב למקומו שנלקח משם, וזה נתבאר שעד הזמן שהקדוש ברוך הוא עתיד להחיות מתים הכל גנוז לפניו, ואותו הגוף ממש ואותה הנשמה ממש עתיד הקדוש ברוך הוא להחזירם לעולם כמקדם, ולחדש פני העולם, זה שכתוב (ישעיה כ"ו) יחיו מתיך נבלתי יקומו, ואותה הנשמה ממש גנוזה לפני הקדוש ברוך הוא וחוזרת למקומה כפי דרכה, כמש"כ והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, ובזמן שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים עתיד הוא להריק טל מראשו עליהם, ובאותו הטל יקומו כלם מעפר, זה שכתוב (שם) כי טל אורות טליך, מהו טל אורות, אורות ממש, מאותן האורות שלמעלה שבהם עתיד להשפיע חיים לעולם, לפי שעץ החיים ישפיע חיים שלא יפסקו לעולם, שהרי עכשיו נפסקים, מפני שנחש הרע שולט ונתכסית הלבנה, ולפיכך כביכול פוסקים מימיו והחיים אין שולטים בעולם כראוי, ובזמן ההוא זה יצר הרע שהוא נחש הרע יסתלק מן העולם ויעבירונו הקדוש ברוך הוא, כמש"כ (זכריה י"ג) ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, ולאחר שהוא יתבטל מן העולם הלבנה לא תתכסה, והנהר שנמשך ויוצא לא יפסקו מעיניו, וכן כתוב (ישעיה ל') והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים וגו', א"ר חזקיה אם תאמר שכל גופים שבעולם יקומו ויתעוררו מעפר, אותן הגופים שנשתלו בנשמה אחת מה תהיה מהם א"ר יוסי אותן הגופים שלא זכו ולא הצליחו הרי הם כלא היו, כמו שהיו עץ יבש בעולם הזה, כן גם בזמן ההוא, וגוף האחרון שנשתל והצליח כראוי, הוא יקום, ועליו כתוב (ירמיה י"ז) והיה כעץ שתול על מים וגו', והיה

עלהו רענן וגו', שעשה פירות ונטע שרשים והצליח כראוי, ועל גוף הראשון שהוא שלא עשה פירות ולא נטע שרשים כתוב (שם) והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב וגו' כי יבא טוב, זה תחיית המתים, שאז יאיר אותו האור שעתיד להאיר לצדיקים, שהיה גנוז מלפניו מיום שנברא העולם, שנאמר וירא אלהים את האור כי טוב, ואז עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות המתים, וכתוב (מלאכי ג') וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא וגו' ואז יתגבר הטוב בעולם, וזה שנקרא רע יתבטל מן העולם כמו שאמרנו, ואז אותן גופים הראשונים יהיו כלא היו, א"ר יצחק עתיד הקדוש ברוך הוא להריק על אותן גופים רוחות אחרים ואם יהיו זכאים בהם יתקיימו בעולם כראוי, ואם לא יהיו עפר תחת רגלי הצדיקים, שכתוב (דניאל י"ב) ורבים מישני אדמת עפר יקומו וגו', והכל קיים וניצב לפני הקדוש ברוך הוא, וכלם במספר הם, כמש"כ (ישעיה מ') המוציא במספר צבאם וגו', בוא וראה הרי אמרו שכל אותן המתים שבארץ ישראל יקומו תחלה, לפי שהקדוש ברוך הוא יעורר עליהם ויקים אותם, עליהם כתוב יחיו מתיד, אלה הם אשר בארץ ישראל, נבלתי יקומו, אלה הם שבתוך ארצות אחרות, שלא כתוב בהם תחיה אלא קימה, שהרי רוח החיים אינו שורה אלא בארץ ישראל הקדושה, ולפיכך כתוב בהם יחיו מתיד, ואותן שבחוץ לארץ יבראו הגופות שלהם ויעמדו הגופות בלא רוח, ואחר כך יתגלגלו תחת הארץ עד שיגיעו לארץ ישראל, ושם יקבלו הנשמות, ולא ברשות אחר, כדי שיתקיימו בעולם כראוי.

זוהר אמור (דף צ"א).

עתיד הקדוש ברוך הוא להשלים להם לישראל

אמר רבי יוסי עתיד הקדוש ברוך הוא להשלים להם לישראל, שיהיו נמצאים שלמים בכל שלא יהיה בהם בעלי מומין כלל, לפי שיהיו תיקון העולם, כאותן כלים ובגדים של האדם שהם תקון הגוף, זהו שכתוב (איוב נ"ח) ויתיצבו כמו לבוש, בוא וראה כאשר יתעורר מעפר כמו שנכנסו כך יקומו, חגרים או עורים נכנסו חגרים ועורים יקומו בלבוש ההוא, שלא יאמרו אחר הוא שנתעורר, ואחר כך הקדוש ברוך הוא ירפא אותם ויהיו נמצאים שלמים לפניו, ואז יהיה העולם שלם בכל, ואז (זכריה י"ד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

זוהר חיי שרה (דף קל"א).

כל אותן הנשמות שיתעוררו לפניו כלן קיימין בצורות וצורות לפניו

רבי אלעזר ורבי ייסא היו יושבים לילה אחד ועסקו בתורה, א"ר אלעזר בוא וראה בשעה שהקדוש ברוך הוא עתיד להחיות מתים, כל אותן הנשמות שיתעוררו לפניו כלן קיימין בצורות וצורות לפניו, באותן הצורות ממש שהיו בעולם הזה, ויוריד אותן הקדוש ברוך הוא ויקרא להן בשמותן, כמש"כ לכלם בשם יקרא, וכל נשמה תכנס למקומה, ויעמדו בקיום העולם כראוי, ואז יהיה העולם בשלמות, ועל אותו הזמן כתוב (ישעיה כ"ה) וחרפת עמו יסיר וגו', מהו חרפת עמו יסיר, זה יצר הרע שמחשיך פני הבריות ושולט בהם, א"ר ייסא הרי אנו רואים כל זמן שהאיש קיים ברות הזה אין הוא טמא, יצאה נשמתו ממנו טמא הוא, [מה]

הטעם], א"ל ודאי כן הוא וכך אמרו, שהרי יצר הרע ההוא כאשר נוטל את רוח האיש מטמא אותו, ונשאר הגוף טמא, ושאר עמים עכו"ם כשהם בחייהם הם טמאים, שהרי מצד הטומאה יש להם נשמות, וכאשר הורק הטומאה ההיא נשאר הגוף בלי טומאה כלל.

זוהר ויקהל (דף קצ"ו).

אתה והחברים הסתתרו עצמכם שלשת ימים האלה שלא תצאו לחוץ, לפי שמלאך המוות נמצא בעיר

פעם אחת, באו רבי אלעזר ורבי יוסי לפני רבי שמעון בבקר, לאחר שעסקו בתורה בלילה, כיון שראה אותם אמר רבי שמעון אלעזר בני, אתה והחברים הסתתרו עצמכם שלשת ימים האלה שלא תצאו לחוץ, לפי שמלאך המוות נמצא בעיר ויש לו רשות להשחית, וכיון שניתנה לו רשות להשחית יכול להשחית לכל מי שנתראה לפניו, ועוד שהאיש הנתראה לפניו עולה ומשטין עליו ומזכיר חטאיו, ותובע דין מלפני הקדוש ברוך הוא, ולא יסור משם עד שנידון איש ההוא וניתנה לו רשות וימית אותו.

זוהר ויקהל (דף קצ"ה):

בכה על חורבן בית המקדש

אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם, רבי אלעזר ורבי יוסי היו יושבים בלילה אחד ועסקו בתורה קודם חצות הלילה, בתוך כך קרא הגבר, ברכו הברכה^[ע] בכה רבי אלעזר ואמר, בוא וראה עד עכשיו הרעים הקדוש ברוך הוא שלש מאות ותשעים רקיעים, בעט בהם ובכה על חורבן בית המקדש, והוריד שתי דמעות לים הגדול, וזכר לבניו מתוך בכיה, לפי שעל ג' משמורות נתחלק הלילה ב"ב שעות הנרשמות בו אם נתוספות שעות בלילה אותן שעות הנתוספות של היום הן, ואין נחשבות ללילה מלבד י"ב שעות שהן של הלילה, ואותן י"ב שעות נתחלקות על ג' משמורות ושלושה מחנות מלאכים קדושים נתמנו על אותן ג' משמרות.

מחנה הראשון נתמנה בד' שעות הראשונות מתחלת הלילה לשבח לרבונם, ומה אומרים, לה' הארץ ומלואה וגו' כי הוא על ימים יסדה וגו', מי יעלה בהר ה' וגו', נקי כפים ובר לבב וגו', מדוע אומרים זה, לפי שכאשר הלילה יפרוש כנפיו על העולם, אז כל בני העולם טועמים טעם מיתה, ונשמותיהם יוצאות לעלות למעלה, ואותן המלאכים עומדים ואומרים מי יעלה בהר ה', הר ה', זה הר הבית, מקום קדשו, זו עזרת ישראל, כדמיון שלמעלה כן גם למטה, לפי שבכל רקיע ורקיע כמה ממונים וכמה שרים עומדים שם, וכאשר הנשמות יוצאות מבקשות לעלות למעלה, ואם הם אינן זכאות דוחות אותן לחוץ, והולכות ומשוטטות בעולם, ונוטלים אותן כמה קבוצות רוחות שפלים ומודיעים להם דברי כזב, ולפעמים דבר אמת מה שיבוא לזמן קרוב, כמו שנתבאר, ואותן נשמות הצדיקים הולכות ומשוטטות למעלה, ופותחים להם הפתחים ומעלים אותן לתוך מקום ההוא שנקרא הר ה', שהוא כדמיון סוד הר הבית שלמטה, ומשם נכנסות לתוך מקום ההוא שנקרא מקום קדשו, אשר שם נתראות כל הנשמות לפני בוראם, כדמיון זה הוא המקום ההוא שנתראו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא, המקום שנקרא עזרת ישראל, ובשעה שהנשמות עומדות שם אז היא שמחת רבונם, שיתתקן בהם המקום שנקרא קדש הקדשים, ושם נרשמים כל מעשיהם והזכיות שלהם.

מחנה השני נתמנה בד' שעות האחרות, ואין אומרים שירה אלא שתי שעות עד חצות הלילה שנכנס הקדוש ברוך הוא בגן העדן, ואלו הם אבלי ציון, והם הבוכים על

עג. הנותן לשכוי בינה.

זיו הזוהר

חורבן בית המקדש, ובהתחלת ארבע שעות האמצעיות פותחים ואומרים על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו וגו', ואלו הם שהיו בוכים על נהרות בבל עם ישראל, כך נשמע שכתוב גם בכינו^[עד] ומנין שבכו שם, שכתוב (ישעיה ל"ג) **הן אראלם צעקו חוצה, מהו חוצה, זו בבל, לפי שכלם היו מלויים לשכינה עד בבל ושם בכו עם ישראל, ולכך פותחים בזה וגומרים זכור ה' לבני אדום וגו', ואז נתעורר הקדוש ברוך הוא במדרגותיו ובוטט ברקיעים כמו שאמרנו, וגועשים י"ב אלף עולמות והוא גועה ובוכה, שכתוב (ירמיה כ"ה) ה' ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו, וזכר את ישראל ומוריד שתי דמעות לתוך ים הגדול, ואז נתעורר שלהבת אחת בצד צפון, ורוח אחר שבצד צפון בוטט בשלהבת ההיא, והולכת ומשוטטת בעולם, וזה הזמן של חצות לילה, והשלהבת הולך ומנקש בכנפי התרנגול והוא קורא, אז נכנס הקדוש ברוך הוא בגן העדן, והקדוש ברוך הוא אין לו נחת רוח עד שנכנס לגן העדן להשתעשע עם נשמות הצדיקים, וסימנך (אסתר ו') כי נמכרנו אני ועמי וגו', ויאמר המלך מי הוא זה וגו', והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גנת הביתן וגו' ובשעה שנכנס הקדוש ברוך הוא בגן העדן, אז כל עצי הגן וכל אותן נשמות הצדיקים פותחים ואומרים שאו שערים ראשיכם וגו', מי זה מלך הכבוד וגו', ובשעה שנשמות הצדיקים שבארץ חוזרות לגופותיהם, אז מחזיקים בהם כל אותן המלאכים ואומרים (תהלים קל"ד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' וגו'.**

אלמלא שבני העולם אטומי לבב וטחי עינים, לא יכלו לעמוד מקול נעימות של גלגל השמש

מחנה השלישי למדנו שאומרים זה בארבע שעות האחרונות, ואומרים שירה עד עלות אור הבקר, שאז משבחים לרבונם כל אותן כוכבים ומזלות, וכל אותן מלאכים עליונים השולטים ביום, כלם משבחים לרבונם ואומרים שירה זה שכתוב (איוב ל"ח) ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים, ובשעה שהשמש יוצא ביום אומרים ישראל שירה למטה והשמש למעלה, שכתוב (תהלים ע"ב) ייראוך עם שמש, בזמן תנועת השמש בגלגל שלו פותח קול נעים ואומר שירה, מה השירה שאומר הודו לה' קראו בשמו וגו', שירו לו זמרו לו וגו', וישראל משבחים להקדוש ברוך הוא ביום עם השמש, כמו שכתוב (שם) ייראוך עם שמש, א"ר אלעזר אלמלא שבני העולם אטומי לבב וטחי עינים, לא יכלו לעמוד מקול נעימות של גלגל השמש, בעת שהשמש נוסע ומשבח לפני הקדוש ברוך הוא.

זוהר וישלח (דף קע"ד).

כל התחלה קשה ולבסוף הרוחה

וא"ר אלעזר בוא וראה כל התחלה קשה ולבסוף הרוחה, בראש השנה ההתחלה קשה, שכל העולם נדון כל אחד ואחד לפי מעשיו, ואחר כך הרוחה סליחה, וכפרה, לפי

זיו הזוהר

עד. פירוש, שגם אנחנו בכינו.

שההתחלה היא מבחינת שמאל, ולכך הדינים שלו תקיפים ואחר כך נתעורר בחינת הימין ולכך נעשה הרוחה, ולעתיד לבוא עתיד הקדוש ברוך הוא לעורר תחלה בהנחה על שאר עמים עכו"ם, ואחר כך יתגבר עליהם בדין קשה, זה שכתוב (ישעיה מ"ב) ה' בגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח על אויביו יתגבר, ה' בתחלה שהוא רחמים, ואחר כך כגבור ולא גבור, ואחר כך כאיש מלחמות ולא איש מלחמות, ואחר כך יתגלה בתוקף עליהם ויתגבר לכלותם, שכתוב יריע אף יצריח על אויביו יתגבר, וכתוב (זכריה י"ד) ויצא ה' ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב, וכתוב (ישעיה ס"ג) מי זה בא חמוץ בגדים מבצרה וגו'.

זוהר אחרי (דף ע"ב):

עתיד הקדוש ברוך הוא לטהר ארצו מכל טומאת העמים עכו"ם שטמאו לה

וכפר אדמתו עמו, רבי חייא פתח ואמר (איוב נ"ח) לאחוז בכנפות הארץ וגו', למדנו שעתיד הקדוש ברוך הוא לטהר ארצו מכל טומאת העמים עכו"ם שטמאו לה, כמו זה שאוחז בטליתו ומנער טנופת ממנה, וכל אותן שנקברו בארץ הקדושה יושלכו החוצה, לטהר ארץ הקדושה מצד הטומאה, למדנו כתוב (ירמיה ב' ד') ותבואו ותטמאו את ארצי וגו', א"ר יהודה אשרי חלקו של מי הזוכה בחייו לשים מדורו בארץ הקדושה, שכל מי שזוכה לה זוכה להמשיך מטל השמים העליון היורד על הארץ, וכל מי שזוכה להתקשר בחייו בארץ הקדושה הזאת, זוכה להתקשר אחר כך בארץ הקדושה העליונה, וכל מי שאינו זוכה בחייו ומביאים אותו להקבר שם, עליו כתוב (שם) ונחלתי שמתם לתועבה, רוחו יצא ברשות אחר הזר, למדנו כאשר עלה רב המנונא לארץ ישראל היו עמו שנים עשר בני הישיבה שלו, אמר להם מה שאני הולך בדרך הזה לא בשביל עצמי אני עושה, אלא להחזיר שם הפקדון לבעליו^[ע"ה] למדנו כל אותן שלא זכו לזה בחייהם מחזירים הפקדון של רבונם לאחר, א"ר יצחק לפיכך כל מי שמביא מאותן מינים הרעים או איזה רשות אחר לארץ הקדושה מטמא בזה את הארץ, או לו לאיש ההוא וי לנפשו, שהרי ארץ הקדושה לא תקבלהו אחר כך, עליו כתוב (תהלים ק"ד) יתמו חטאים מן הארץ, בעוה"ז ובעוה"ב, ורשעים עוד אינם, בתחיית המתים, ואז ברכי נפשי את ה' הללויה.

זוהר ויצא (דף קס"ג):

שהרי התורה כולה מלאה מכל אבנים טובות ומרגליות יקרות מכל טוב העולם

כי לא דבר רק מכם הוא וגו, פתח ר' אלעזר ואמר כתוב (משלי ט') אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא, בוא וראה וי לאותן רשעי עולם שאין יודעים ואין משגיחים בדברי התורה,

זיו הזוהר

עה. פירוש, שהגיע לעת זקנותו, ומשמע מדבריו שלולא זאת לא היה הולך שמה כיון שבבל היה נקל לו לעסוק בתורה ותלמוד תורה עדיף מהכל. יש כמה פירושים כאן איזהו השם הקדוש, ונראה שזה סוד שלא ניתן לגלות, ואין לנו נפקא מינה כל כך כיון שבלא זה הלא כל התורה כלה שמותיו של הקב"ה היא.

וכאשר הם משגיחים בה יען כי אין להם הבנה נדמה בעיניהם דברי תורה כאילו הם דברים ריקים שאין בהם תועלת, והכל מפני שהם ריקנים מדעת וחכמה, שהרי כל דברי התורה כלם ענינים עליונים ויקרים, וכל דבר ודבר כתוב בה (שם ג) יקרה היא מפנינים (שם ה) וכל חפצים לא ישוו בה, וכל אותן הכסילים אטומי לב כאשר רואים דברי התורה, לא די להם שאין מבינים, אלא שהם אומרים שדברי התורה ענינים פגומים הם שאין בהם תועלת, וי להם כשיתבע הקדוש ברוך הוא מהם עלבון התורה ויענשום בעונש המורדים ברבונם, מה כתוב בתורה כי לא דבר ריק הוא מכם, ואם הוא ריק מכם הוא, שהרי התורה כלה מלאה מכל אבנים טובות ומרגליות יקרות מכל טוב העולם, כמש"כ וכל חפצים לא ישוו בה, ואיך יאמרו שהוא דבר ריק, ושלמה המלך אמר (משלי ט' יב) אִם חִכְמַתְּ חִכְמַתְּ לָךְ, שכאשר יחכם האדם בתורה תועלת שלו היא, שהרי בתורה אין ביכולת להוסיף אפילו אות אחת, וְלִצְטָ לְבַדְךָ תִּשָּׂא, שהרי התורה לא תגרע משבחיה מאומה, והליצנות שלו היא, ונשארה בו להאבידו מעולם הזה ומעולם הבא.

זוהר שלח (דף קע"ג).

הקב"ה מכריז בפמעליה של מעלה - מי שסבל כמה מיני חירוף וגידור

וידבר ה' אל משה וגו', עלה אל הר העברים הזה הר נבו וגו', פתח ראש הישיבה ואמר (ישעיה מ') על הר גבוה עלי לך מבשרת ציון וגו', על הר גבוה, זה ודאי הר העברים מקום קבורת משה, וזה נתבאר שהשכינה תעלה שמה ותבשר לעולם, אבל כל עיקר היא מבשרת ציון, זו היא חפ"צי ב"ה אשת נתן בן דוד, היא אמו של המשיח מנחם בן עמיאל [עו] היא תצא ותבשר, והיא בכלל מבשרת ציון, קולה יהיה נשמע בעולם, ושני מלכים יתעוררו בעולם להתגר מלחמה, ויצא שם הקדוש על העולם, מה תבשר ותאמר, הנה ה' אלהים בחזק יבוא וזרועו מושלה לו, הנה שכרו אתו ופעולתו לפניו, הנה שכרו אתו, שהקדוש ברוך הוא יכריז בכל פמליא שלמעלה ויאמר להם, האספו ודונו הדין, מי שמסר נשמתו על קדושת שמי שכרו מה הוא, והם יאמרו כך וכך, מי שסבל כמה מיני חירוף וגידור עלי בכל יום, הם אומרים כך וכך, מי שסבל עונש בכל יום עלי מה שכרו, הם יאמרו כך וכך, זה שכתוב הנה שכרו אתו ופעולתו לפניו, מהו ופעולתו, אלא כמו שכתוב (תהלים ל"א) מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך וגו', זהו שכתוב ופעולתו, נגד בני אדם, מהו נגד בני אדם אלא מה, וכי נגד עכו"ם, אשר צפנת ליראיך, מהו אשר צפנת, וכי מי יגזול ויקח מידו מה שהוא רוצה ליתן, אלא בוא וראה מעשי הרחמים שעשה הקדוש ברוך הוא, במה שהוא מוחץ בזה הוא מרפא, כתוב (ירמיה א') מצפון תפתח הרעה, בצפון מכה שמשם יוצאים כל דינים וגזרות קשות, ובו מונח כל שכר טוב וכל הטובות שעתיד הקדוש ברוך הוא ליתן לישראל, לעתיד לבוא, ואז יקרא הקדוש ברוך הוא לצפון ויאמר לו, בך נתתי כל הטובות וכל שכר טוב עבור בני, שסבלו כמה רעות בעולם הזה על קדושת

זיו הזוהר

עו. מובא במקדש מלך וז"ל: אף על פי שאביו הוא ונתן בן דוד נקרא בן עמיאל לפי שעמנואל ... עכ"ל, ולפע"ד נראה שכל זה רמז וסוד כמוס ואין אלו השמות כפשוטן.

שמי, תני להם שכר הטוב שנתתי בך, זה שכתוב (ישעיה מ"ג) אומר לצפון תני ולתימן אל תכלאי וגו', וכי כך הוא דרכו של דרום למנוע ברכות, והרי כל ברכות מצד דרום הן, וכל טוב העולם מדרום יוצא, והוא יאמר תימן אל תכלאי, אלא בזמן שהוא יעורר הקדוש ברוך הוא לאברהם ויאמר לו קום, שהרי הגיע הזמן שאני גואל לבניך, לתת להם שכר טוב על כל מה שסבלו בגלות, ומפני שאברהם היה דעתו במכירתם, שנאמר אם לא כי צורם מכרם, זה אברהם, הרי הוא נראה כמי שאין טוב בעיניו דבר זה ומראה עצמו כמי שרוצה שיענשו ישראל על פשעיהם יותר, ויאמר להקדוש ברוך הוא תגבה מהם על פשעיהם וחטאותם, אז יענה לו הקדוש ברוך הוא לאברהם ויאמר לו, ידעתי שכל מה שאמרת רק לפנים הוא שאמרת, אף כך אני רק לפנים אמרתי [וקצפתי עליהם], אל תכלאי, אני רוצה לפייס לך על בניך, אל תמנע הטוב מהם, אל תמנע שכר הטוב מהם, כמה וכמה סבלו על עונותם, ולפיכך אומר לצפון תני, וזהו אשר צפנ"ת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם^[עז], זה יהיה דבר הבשורה של המבשרת ההיא, ועוד תבשר פעם שנית בשעה שהשכינה תעלה על הר העליון ההוא [הר העברים], ותלך ותבשר להאבות, ומיד תלך לירושלים ותראה אותה בחורבנה, תיכנס לציון ושם תקרקר קור כמקדם על מקום בית משכנה, ועל הכבוד שלה במקום ההוא, ושם נשבעה שלא תזיז משם ולא תצא עד שהקדוש ברוך הוא יגאול לבניה, וזאת חפצ"י ב"ה תבשר כמקדם ותאמר (ישעיה יב) **צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל, מהו גדול בקרבך, זה הקדוש ברוך הוא שהוא יבא אליה להקימה מעפר, ויאמר לה (שם נ"ב) התנערי מעפר קומי שבי ירושלים, ירושלים היא וירושלים שמה בודאי, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.**

זיו הזוהר

עז. מתרץ הלשון נגד בני אדם, כלומר שיהיה נראה דבר זה כאילו הוא לנגד אברהם שלא לרצונו, אבל זה רק לפנים ולא באמת, כי באמת יודע הקדוש ברוך הוא רצונו של אברהם שיתנהג עם ישראל תמיד במדת החסד.

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון											
בנק	סניף													

לכבוד בנק _____

סניף _____

כתובת הסניף _____

קוד מוסד		אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה		
4	7	6	9	5

אני/הח"מ _____ (שם בעל/י החשבון כמופיע בספרי הבנק) מס' זהות _____

רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

נותנים לכם בזה הוראה לחייב את חשבוננו/נו הני"ל בסניפכם, בגין תרומה בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מדי פעם בפעם באמצעי מנגנון, ע"י "גן עדן התחנות" כספורט מטה ב"פרטי הרשאה".

2. ידוע לי/לנו כי:

א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה מפני/מאתנו בכתב לבנק ול"גן עדן התחנות" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק וכן, ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין.

ב. אהיה/נהיה רשאי/ם לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.

ג. אהיה/נהיה רשאי/ם לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב אם אוכז/נוכח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב הרשאה, אם נקבעו.

3. ידוע לי/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוטב.

4. ידוע לי/לנו כי סכומי החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה.

5. הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו.

6. הבנק רשאי להוציאני/נו מן ההסדר הספורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לי/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.

7. נא לאשר לי/גן עדן התחנות" בספח המחובר לזה, קבלת הוראות אלו מפני/מאתנו.

פרטי ההרשאה

מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____

חתימת בעל/י החשבון

אישור הבנק

לכבוד "גן עדן התחנות" (עפ"י זוהר פ' לך לך)

רח' נחשון 10 בית שמש 29099

בית שמש

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון											
בנק	סניף													

קוד מוסד		אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה		
4	7	6	9	5

קבלנו הוראות מ _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מנגנון שתציינו לנו מידי פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו/ם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם לפירוט בכתב ההרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר

זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצאו/ו בעל/י החשבון מן ההסדר.

אישור זה לא יפעל בהתחייבותיכם כלפינו, לפי כתב השיפו שנתתם על ידיכם.

בכבוד רב,

בנק _____

סניף _____

חתימה וחותמת הסניף

תאריך _____